

קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת

חלק א

תוכן העניינים

1	הסכמות
3	הקדמה
7	א בזכות ההחלפה למטפחת נפקדה בשלישיה לאחר אחת עשרה שנה
8	ב סיפור מפחיד
10	ג בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נהפך לשומן
11	ד בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נעלם
12	ה בזכות ההחלפה למטפחת ה"דלקת בקרום המח" נעלמה
13	ו בזכות ההחלפה למטפחת הבן חזר למוטב
14	ז בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 30 שנה ללא ילדים
15	ח בזכות ההחלפה למטפחת, הבנים חזרו למוטב
16	ט בזכות ההחלפה למטפחת, הלידה המסוכנת הפכה ללידה קלה
17	י בזכות ההחלפה למטפחת, קיבלה הרבה ברכות מהרב אלישיב זצ"ל
18	י"א בזכות מה זכתה אמו של "החזון איש" בבנים כאלו צדיקים
19	י"ב בזכות ההחלפה למטפחת, זכתה להפקד לאחר 16 שנה ללא ילדים
20	י"ג בזכות ההחלפה למטפחת, מחלת ה"מונו" נעלמה
21	י"ד בזכות ההחלפה למטפחת "המחלה" נעלמה
22	ט"ו בזכות ההחלפה למטפחת, הבן שהתדרדר חזר למוטב
23	ט"ז האשה לא רצתה להחליף למטפחת ושני הבנים התדרדרו ל"ע
24	י"ז קבלתי על עצמי להחליף למטפחת והעובר חזר לנשום כרגיל
25	י"ח גילוי מעולם העליון
26	י"ט בזכות ההחלפה למטפחת זכתה להיפקד לאחר מספר שנים
27	כ' בזכות ההחלפה למטפחת מחלת ה"מונו" נעלמה
30	כ"א בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים
31	כ"ב בזכות ההחלפה למטפחת נפקדה לאחר שנים רבות ללא ילדים
32	כ"ג שידוך הגון
33	כ"ד הבטחת הגרי"ש אלישיב זצ"ל "אם לא תלבשי פאה אני מבטיח לך גן עדן"
34	כ"ה הגה"צ רבי עזרא עטיה זיע"א "אני מברך אתכם שתתנהגו כמו אמותינו הקדושות"

- כ"ו קבלתי על עצמי להחליף את הפאה למטפחת ובמקום ניתוח לידה עברתי לידה קלה ללא ניתוח. 35
- כ"ז החליפה את הפאה למטפחת ונפקדה לאחר עשרים שנה ללא ילדים. 36
- כ"ח החליפה מפאה למטפחת והחיידיק הטורף נעלם. 37
- כ"ט החליפה מפאה למטפחת והבן שרצה לעזוב את הישיבה חזר למוטב ל' הבטחת רפואה שלמה מהרב משה אריה פריינד זצוק"ל. 38
- ל"א שידוך הגון. 39
- ל"ב הרבי מסאטמאר. 40
- ל"ג הבטחת זרע של קיימא מהרב יחיא שניאור זיע"א. 41
- ל"ד קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והאבנים בכליות יצאו תוך מספר דקות. 42
- ל"ה החליפה מפאה למטפחת והמשפט הקשה שהיה לבעל, התיק נסגר תוך מספר ימים. 43
- ל"ו החליפה מפאה למטפחת ונפקדה מיד, לאחר שנים רבות ללא ילדים. 44
- ל"ז חלום מפחיד עם הרב הצדיק רבי דוד מנהריה שליט"א. 45
- ל"ח החליפה פאה למטפחת ונפקדה באותו שבוע. 46
- ל"ט הבעל ניצל ממוות ב"בנין התאומים" בזכות הכיסוי ראש. 47
- מ' קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והחיידיק הטורף ל"ע נעלם. 48
- מ"א קבלה על עצמה להוריד את ה"פוני" והבת שהייתה במצב קריטי הבריאה לחלוטין. 49
- מ"ב הורידה את ה"חצי פאה" והגידול הקשה שהיה בגופה נעלם. 50
- מ"ג קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והילד שהיה במצב מסוכן ביותר תוך כמה דקות התאושש. 51
- מ"ד החליפה מפאה למטפחת והבעל ניצל מתאונה קטלנית. 52
- מ"ה קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והגידול הממאיר והשיתוק נעלמו. 53
- מ"ו כמעט הלכה מן העולם, קבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והכל נעלם כלא היה. 54
- מ"ז אשת הבעש"ט הקדוש זצוק"ל באה בחלום. 55
- מ"ח שמעה בת קול משמים - תורידי את הפאה והכל יהיה בסדר. 56
- מ"ט קבלה על עצמה להחליף פאה למטפחת והתינוק שהיה צמח עם חיידק בראש הבריאה לחלוטין. 57
- בראש הבריאה לחלוטין. 58
- בראש הבריאה לחלוטין. 59

- נ"א זרקה את הפאות והבנים תוך יומיים זרקו את הטלוויזיה מהבית 60
- נ"א קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת, ובאותו רגע, הילדה שהיתה
שעתיים במצב של מות קליני, התעוררה 61
- נ"ב קבלה על עצמה להחליף את הפאה במטפחת והילד שהיה בבית החולים
הבריא 62
- נ"ג הנפטרת אמרה בחלום-מה שהציל אותי בשמים זה שקבלתי על עצמי
להחליף מפאה למטפחת 63
- נ"ד שתי חברות שקבלו על עצמן ותוך תשעה חודשים ילדו שתיהן 64
- נ"ה קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והגידול הממאיר שהיה
לילדה שלה הפך לגידול שפיר 65
- נ"ו קבלתי על עצמי כיסוי ראש מלא והדלקת ריאות הקשה ומדממת שהיתה
לי נעלמה 66
- נ"ז הרב אמר שתחליף את הפאה במטפחת ועוד השנה היא תפקד, וכך
היה 69
- נ"ח החליפה מפאה למטפחת ונפקדה בבת, ואח"כ חזרה בה, והבת
נפטרה 70
- נ"ט הסייעתא דשמיא שזכיתי בעקבות המעבר מפאה לכיסוי ראש 71
- ס שרפה את הפאה והבעל שהיה גוסס הבריא לחלוטין 77
- ס"א שרפה את הפאה עם החמץ, וכאבי הראש החזקים שהיו תקופה ארוכה
נעלמו מיד 78
- ס"ב החליפה למטפחת ובאותו חודש נפקדה 79
- ס"ג הפאנית שהחליפה למטפחת והילדה הנכה הבריאה לחלוטין 80
- ס"ד החליפה את הפאה במטפחת והאולקוס נעלם תוך שבוע 82
- ס"ה הבבא סאלי בא בחלום ואמר "תורידי את הפאה ותהיה לך ישועה", וכך
היה 85
- ס"ו הילד הפסיק לנשום, ובזכות שהורידה את הפאה הילד הבריא
לחלוטין 86
- ס"ז החליפה את הפאה במטפחת והגידול הממאיר שהיה במח, הלך 89
- ס"ח החליפה את הפאה למטפחה והגידול הממאיר בראש נעלם 91
- ס"ט החליפה את הפאה במטפחת וכאבי הראש נעלמו 92
- ע קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, והחלימה באותו היום, מניוון שרירים
חמור. 94

- ע"א קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והקליע עף ליד המצח ועשה רק שריטה קלה 96
- ע"ב הנפטרת באה בחלום ואמרה: "בגלל ה'חצי פאה' שלבשה אין לה מנוחה בעולם העליון" 97
- ע"ג הבעל נרדם בנסיעה והאוטו התהפך ונמעך לגמרי ובזכות שהחלפתי למטפחת יצאנו כולם שלמים 99
- ע"ד קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, והתינוק שנדבק בדלקת קרום המוח חיידקית ל"ע, הבריא לחלוטין 101
- ע"ה החליפה את הפאה לכיסוי ראש מלא ונפקדה, אחרי 16 שנה ללא ילדים 105
- ע"ו הנפטרת אמרה בחלום: "אל תשאלני, בגלל "הפוני" הקטן שהייתי הולכת אני סובלת פה, תעשי משהוא בשבילי" 104
- ע"ז קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, ובאותו רגע, הלידה שהסתבכה עברה בקלות 105
- ע"ח אני בגיל 50, ומעולם לא ידעתי שאסור ללכת עם פאה 107
- ע"ט איך זה שמעולם לא אמרו לנו שפאה זה אסור? 108
- פ' פתאום התברר לי שהפאות של היום הם "פשוט אסורות" 109
- פ"א קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והבריאה לחלוטין מהגידול הממאיר שהיה 111
- פ"ב קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת ונפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים 112
- פ"ג קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והסינוסיטיס נעלם ... 113
- פ"ד חלתה במחלה האיומה... רח"ל 7 שנים, בגלל 7 שנים שהלכה עם פאה 114
- פ"ה החליפה את הפאה למטפחת והגוש נעלם 115
- פ"ו קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והמחלה האיומה נעלמה 116
- פ"ז הסירה את הפאה, והבן שחלה ב"מחלה"... הבריא לחלוטין 117
- פ"ח זרקה את הפאה והמחלה האיומה ... ל"ע נעלמה 118
- זיכוי הרבים 119
- מה עושים עכשיו? 124
- אל תאחרו את הרכבת 126
- מה אומרים גדולי הדור על הפאה? 127

הסכמות

נושא הפאה הנכרית דנו בו גדולי הפוסקים בדור האחרון רבות, והמפורסמות אינם צריכים ראייה. לא נגעתי בנושא ההלכתי כלל וכלל, ואני לא מתכוון להכניס את ראשי בין "ההרים הגדולים", ומי שירצה בכל אופן ללמוד את כל הסוגיה של נושא הפאה הנכרית לעומק, יוכל לקבל בדואר בחינם קונטרס הכולל את כל נושא הסוגיה של הפאה הנוכרית בעמקות ובהרחבה.

הנושא של הספר שלנו הוא, ישועות שזכו לראות נשים שהחליפו מפאה לכיסוי ראש מלא כלומר מטפחת.

הרב הצדיק רבי משה אריה פריינד זיע"א שהיה פועל ישועות וברכותיו לא שבו ריקם, היה אומר תמיד: "אין לי כח להבטיח ישועות נחרצות מלבד בדבר אחד, שאפילו ממחלות קשות רח"ל ועקרות וכו' אני יכול להבטיח, והוא - אשה המחליפה מפאה נכרית למטפחת. לאשה כזאת אני יכול להבטיח, וזאת משום גודל המעלה והחומרא של הדבר בשמים".

חז"ל מספרים לנו (מסכת יומא עז.) על קמחית שזכתה לשבעה בנים וכולם שימשו בכהונה גדולה. שאלו אותה במה זכתה לכך, והיא ענתה שמעולם לא ראו קורות ביתה את שערות ראשה.

צא ולמד גודל מעלת כיסוי ראש מלא, עד כדי כך שכל בניה היו כהנים גדולים בזכות זה.

מהו שורש המנהג ללכת עם פאה נוכרית?

עד לפני כמאתיים שנה, הלכו כל נשות ישראל בכל הדורות בכיסוי ראש מלא בלבד. אבל מפני גזירת הצאר הרוסי לפני כמאתיים שנה, שלא ילכו הנשים עם כיסוי ראש, החלו חלק מהנשים ללכת בגילוי ראש, ואז הותר בלית ברירה ללכת עם פאה. לאחר שבוטלה גזירת הצר המשיכו ללכת עם פאה עד היום, למרות שבוטלה הגזירה. מנהג זה הנהיגו אותו האפיקורסים והמשכילים, ונשתרש בעוונותינו הרבים עד היום גם בחוגים שלנו.

כמעט כל גדולי הדור בדור האחרון שללו את הפאה הנוכרית. בסוף הספר אני אביא מעט מזער מדברי רבותינו בנושא.

הקדמה

ספר זה הינו ספר ראשון בסדרת הספרים "קבלתי על עצמי סיפורים לשולחן שבת".

הסדרה כוללת כעשרה כרכים וספר זה הינו הראשון בסדרה.

החלקים הראשונים עוסקים בקבלות בנושא של הפאה הנוכרית והחלקים האחרונים יעסקו בקבלות בנושאים אחרים של צניעות כמו גרביים שאל ביגוד וכן שבת ועוד.

סידרת ספרים זו הינה קובץ של סיפורים אמיתיים, של נשים שקבלו על עצמם קבלות טובות וראו ישועות גדולות.

מטרת כתיבת ספר זה היא כדי שגם אנשים אחרים יראו ויתחזקו מהסיפורים האלו, מתוך תקווה שגם הם יקבלו עליהם קבלות דומות, ובנוסף יוכלו גם הם לזכות לישועות.

ומתוך "שלא לשמה" יבואו "לשמה"

אני לא פועל לישועות ולא מבטיח ישועות לאף אחד אבל הסיפורים כולם מדברים בעד עצמם.

הרבה רבנים, הבטיחו ישועות גדולות מאוד, ממש שינוי הטבע, לנשים שיחליפו מפאה לכיסוי ראש מלא כלומר מטפחת, ואכן הכל התקיים במלואו.

הישועה בהישג ידינו ואצלנו בבית. צריך רק להחליט ולעשות מעשה.

נכון שזה לא קל לאשה להחליט יום אחד לזרוק את הפאה ולעבור לכיסוי ראש מלא, זה ממש בגדר כמעט מסירות נפש. אבל אם האשה תעשה מסירות

נפש אזי גם הקב"ה יעשה לה ישועה של מסירות נפש.

יש לי בקשה קטנה מכם הקוראים.

אם יש בידכם סיפורים על ישועות, בעקבות קבלה שקיבלתם אתם או שקבלו אחרים, בנושא של החלפת פאה למטפחת, אנא בבקשה מכם, אם אפשר לשלוח אלי, כדי שאוכל לפרסם את הסיפורים האלו בחלק ב' שעומד לצאת בקרוב, למי שיסכים לכך כמובן.

כל השולחים שישלחו לי סיפור, והסיפור יפורסם בספר, יקבלו עותק מהספר מתנה בחינם.

קראתי לסדרת הספרים:

"קיבלתי על עצמי סיפורים לשולחן שבת"

מכמה סיבות:

א. כמה פעמים קנינו ספר ולאחר שקראנו בו הספר נגזו בספריה כאבן שאין לה הופכים, ואנו פותחים רק אותו פעם בשנה כשמנקים את הבית בערב פסח? היות ומטרת הספר היא להביא אותנו לידי שינוי מעשה, וגם כדי לזכות הרבים, חשוב שספר זה יהיה זמין באופן תדיר.

כמו כן כמעט בכל בית יהודי, יש בשבת אורחים בבחינת "פנים חדשות", עובדה שמשפיעה על היכולת לזיכוי הרבים, ובנוסף ומעל כולם קדושת השבת קודש כדאית היא שנסמוך עליה שתערה עלינו רוח קדושה ממרום, שתביא אותנו לשינוי מעשה, ולקבל עלינו קבלות ביתר קלות.

ולכן, אם בשולחן שבת נספר אפילו סיפור אחד בכל שבת, הרי שקרוב לודאי שנזכה אנחנו או נזכה אחרים לבא לידי מעשה, ולקבלת קבלות. מטרת ספר זה היא זיכוי הרבים.

כל אחד מהקוראים שירצה להיות שותף בזיכוי הרבים-בתשלום כמובן- יוכל לפנות אלי לפי הפרטים שכתובים בסוף ההקדמה או בעמוד הראשון של הספר. אני רוצה בהזדמנות זו להודות בראש ובראשונה להקב"ה על שזיכה אותי, למרות כל המניעות הרבות, להוציא מהכוח אל הפועל את הוצאת הספר הזה לאור, וכן יהי רצון שיזכני להוציא לאור את כל יתר החלקים.

כמו כן אני רוצה להודות לכל אלה שסייעו לי ושלחו לי את הסיפורים שמופיעים בספר. השם יברך אותם בכל מיילי דמיטב וזכות הרבים תעמוד להם ולזרעם עד עולם.

ובפרט ל...

ר' א. כ. הי"ו,

המו"ל של העלון "צאי לך עקבי הצאן"

ארגון "כתר מלכות"

ארגון "נפשנו"

ארגון "קול הצניעות"

עורכי העלון "עקבתא דמשיחא"

כמו כן תודה לכל אלו ששלחו לי באופן ישיר את הסיפורים שלהם.

בהזדמנות זו, אני רוצה לבקש מחילה מכל בעלי המעשה הנזכרים בספר זה, אם יש אי אלו אי דיוקים במה שכתבתי.

השתדלתי להביא את הסיפורים כמו שנמסרו לי. אמנם עשיתי קצת תיקונים של שגיאות כתיב או לשון, אבל מטבע הדברים כשסיפורים עוברים מספר ידיים, הדברים קצת משתנים בדרך, כמו טלפון שבור, אבל גוף המעשה, כדי להבין את המסר העיקרי, נשאר כמות שהוא.

התנצלות קטנה

בעבר פרסמתי בעלון "עקבתא דמשיחא" מודעה על הוצאת הספר, ובקשתי מהקוראים שמי שיש בידו סיפור על ישועות שראו בעקבות החלפה למטפחת שישלח אלי, אך דא עקא בטעות נרשם במודעה בעלון ת.ד. 44323 במקום 44232 וכתוצאה מכך כל מי ששלח אלי, המכתבים לא הגיעו אלי, ולכן לא יכולתי לפרסם אותם בספר כמו שהבטחתי.

אני מבקש מכל אלו ששלחו, אם הם יכולים לשלוח אלי שוב לכתובת הנכונה כמו שמופיע כאן בסוף ההקדמה או בפקס עבור יואב פנחס, ואני אפרסם את הסיפורים בחלק ב' שעומד לצאת בקרוב.

אני מתנצל

כל מקורות הסיפורים שמורים במערכת.

המו"ל

בזכות ההחלפה למטפחת נפקדה בשלישיה לאחר אחת עשרה שנה

אחת עשרה שנים עברו על האשה מיום חתונתה ועדיין לא נפקדה בפרי בטן. כמה תפילות ותחנונים, כמה דמעות נשפכו, דרשו ברופאים, עשו סגולות אך עדיין מצפים לישועת ה'. יום בהיר אחד האשה עוברת ברחוב, ומול עיניה מתנוסס כרוז בענין כיסוי הראש המתאר איך נשתררב הדבר שנשים חרדיות כיסו ראשן בפאה נוכרית ומסביר את האיסור שיש בכל פאות זמנינו כידוע לכל. נתעורר בה רוח טהרה והבינה כי אכן הגיעה השעה להחזיר עטרה ליושנה בכיסוי ראש כהלכה, אמרה לקבל על עצמה להתעטר במטפחת צנועה במקום הפאה שחבשה לראשה זה אחת עשרה שנה. סיפרה את הדבר לאחותה. ואמרה שאולי זו סגולה נכונה להיפקד בבנים. שמעה האחות והשתכנעה שזה צעד נכון. ואמרה: כדי שהדבר לא יהיה לך קשה גם אני אלך בעקבותייך. גם אני אסיר את הפאה ואלך בכיסוי ראש. אחות קטנה ארוסה היתה להן, לפני האירוסין ביקש ממנה החתן כיסוי ראש בלי פאה. ענתה המדוברת שאין היא יכולה להיות שונה מאחיותיה. עתה כאשר האחיות הולכות במטפחות גם היא תעשה כן. שהרי היא אמרה שהיא לא יכולה להיות שונה מאחיותיה... לא עברה שנה והאשה נפקדה בשלישיה בריאים ושלמים...

סיפור מפחיד

כידוע שאנשי חברה קדישא חווים דברים נוראים שע"פ תקנות החברה קדישא מנועים הם מלספר, מפני כבוד המת. אך רבים המה הסיפורים הידועים לאנשים הקרובים להם מענייני שכר ועונש המתגלים באופן נורא מיד עם צאת הנשמה, עד אחר הקבורה. בשנה שעברה אירע דבר נורא בהר המנוחות בעת קבורת אשה מכובדת, פאנית שעסקה במכירת פאות וסירוקן. במעמד רבים בני המשפחה ומכרים, אשר עמדו המומים ונדהמים. סמר בשרם מפחד ורעדה מהמראה הנורא הקורה מול עיניהם כל עצמותם רעדו וארכובותיהם דא לדא נקשן. ועד עכשיו אחר עבור שנה מאז לא מש המראה מזיכרונם וסיוטי לילה חוזרים ונשנים עליהם. אחד הנוכחים ת"ח מופלג סיפר בחיל ורעדה גופא דעובדא אשר ראו עיניו ולא זר. מיד עם הורדת הגופה לקבר ולאחר הכיסוי מעל גבה בבלוקים כנהוג, עוד לפני שהספיקו אנשי חברה קדישא להחזיר את תלי העפר הנערמים סביבות הקבר למלאות את החפירה ולכסות את הקבר, הנה הופיעו פתאום המון נחשים מכל הצדדים. זוועה אחזה את כל הנוכחים בראותם את כל הנחשים הזוחלים במהירות הישר לתוך הקבר. ביניהם נחשים ענקיים באורך של כשני מטרים אשר זינקו לתוך הקבר ברווחים שבין הבלוקים. צמרמורת אחזה את הנוכחים בראותם נחש ענק שנפשט עורו כשהשחיל את עצמו דרך סדק צר לתוך הקבר. מה נורא היה המעמד לראות משפט, כאמור למשפטיך עמדו

היום כי הכל עבדיך. לא יוכל הנייר להכיל התעוררות
התשובה שהייתה שם כי אית דין ואית דייך. והוא רחום
יכפר עוון ולא ישחית וגו'.

בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נהפך לשומן

אסתר מהמרכז מספרת שצמח לה ל"ע גידול. היא הלכה לטיפולים אך הגידול גדל. ובנוסף לכך צמח לה עוד גידול.

אסתר הלכה לרופאה ב. ק. טבעונית, הרופאה אמרה לאסתר שכל המטופלות שלה שחבשו פאה לראשן, נפרדו מהעולם אחרי שנה. וכדאי להוריד את הפאה פן יהיה מאוחר.

אסתר החליטה להוריד את הפאה באופן קבוע. והנה, הגידול נהפך לשומנים! וכיום היא מסתובבת בריאה ושמחה.

בזכות ההחלפה למטפחת הגידול נעלם

אמא, שעלה חשש רציני שהלך והתאמת ע"י הבדיקות, שלבן שלה כנראה התגלה גידול בגופו. לפני האבחון הסופי חשבה האם, כשעדיין הדבר בגדר נס נסתר, היא רוצה לקבל קבלה שתציל את בנה היקר. וקיבלה על עצמה להוריד את הפאה. והנה נשללה המחלה.

ס ה ט

בזכות ההחלפה למטפחת ה"דלקת בקרום המח" נעלמה

בחורה לקתה בדלקת קרום המח והיא היתה במצב של קריסת מערכות מוחלטת. הרופאים "נתנו" לה שעתיים בלבד לחיות!

המשפחה נרתמה למערך של הצלת חיים. כל אחת מבנות המשפחה תרמה הידור בצניעות. והאם הגדילה לעשות, היות והבת שלה זקוקה לישועה במוחה (בראשה). היא מוותרת על היקר לה, על הפאה לטובת ביתה, ונמנעת מלחבוש אותה יותר ברשות הרבים.

ובניגוד לכל התחזיות של הרופאים, ובניגוד למהלך הטבעי, השתקם גופה והמערכות כאילו נוצרו מחדש. נותקה ממכשיר ההנשמה, ונשמה בכוחות עצמה ויצאה מכלל סכנה.

ס ר ט

בזכות ההחלפה למטפחת הבן חזר למוטב

גב' מ. היתה רגילה לחבוש פאות ולפעמים גם כובעים על ראשה. בנה החל להידרדר ברוחניות, היא החליטה לחבוש לראשה רק מטפחות, אפילו לא כובעים. והבן שלה התחיל להתחזק עד שהתקבל לשיבה בין השיבות הכי טובות.

בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 30 שנה ללא ילדים

גב' ש. ציפתה לילדים כ-30 שנה. היא הלכה לקבל את ברכתו של המקובל הרב יצחק כדורי זצוק"ל. הרב לא רצה לברך באומרו שהיא צריכה לכסות את ראשה. האשה אמרה שהיא מכסה את ראשה בפאה. ושוב חזר הרב על דבריו ואמר שהאשה צריכה לכסות את ראשה! לאחר שהיא קיבלה על עצמה לכסות את ראשה בכיסוי ראש (מטפחות) ברך אותה הרב, והיא נפקדה בבת לאחר שנים כה רבות של ציפייה.

ס ה ט

בזכות ההחלפה למטפחת, הבנים חזרו למוטב

אם למשפחה טובה ומכובדת ששני בניה מוכשרים במיוחד ומצליחים בלימוד התורה, החלו פתאום לדבר בצורה אחרת, כאילו רוח זרה נשבה בהם. אני רוצה להיות עורך דין, משפטן וכדו'. דמעות, תפילות והרבה צער להורים לראות את בניהם יורדים ומתדרדרים עם ראשם המפולפל להשקיע בהבל, ההורים ניסו בכל מיני דרכים להחזיר את בניהם למוטב ללא הצלחה. הילדים נחوشים להשקיע את מרצם ואונם בחיי המעשה והמסחר, בצר להם פנו ההורים לרב שיורם דרך, והרב אמר: כתוב, המהדרת בכיסוי ראשה זוכה לבנים צדיקים.

ההורים החליטו שלמרות כל הקושי האמא תחליף את כיסוי ראשה ותעבור מפאה למטפחת!

והנה שואל הבן את האמא למה החלפת למטפחת, מדוע עשית את זה?

עונה האם: להצלתך! למענך! להצלתך!

חייך הבן אל אימו והתמלא בכוחות חדשים ובקו מחשבה מטוהר, ולאחר מכן שומעת היא את בניה אומרים: אני רוצה להיות רב, אני אהיה פוסק, הוחלף ראשם בראש צלול לעבודת הבורא ית"ש.

בזכות ההחלפה למטפחת, הלידה המסוכנת הפכה ללידה קלה

גב' א' שסגרה את עסק הפאנות שלה התחילה לשכנע נשים נוספות בהרצאות ובכל מיני דרכים להוריד את פאותיהן.

אותה גב' א. הגיעה לזמן לידה ולידתה התארכה מאד, עד שהדופק של העובר ירד מאד ואמרו לה שחייבים לעשות ניתוח כדי להציל את העובר, היא בקשה מהם שיתנו לה כמה דקות להיות בחדר לבדה, ובדקות האלו לא יקרה כלום. ואז בהיותה בחדר לבדה התחילה לבכות ולהתפלל לפני בורא עולם באמרה:

"רבש"ע, אני עשיתי מסירות נפש וסגרתי את העסק, שכנעתי נשים שיורידו את הפאות, ובזכות זה אני מתחננת לפניך שתעשה עימי חסד ושתהיה לי לידה קלה, רגילה".

בתוך כמה דקות ילדה ילד בריא ושלים בלידה רגילה.

בזכות ההחלפה למטפחת, קיבלה הרבה ברכות מהרב אלישיב זצ"ל

אחת מהקרובות של הרב אלישיב זצ"ל מספרת שהיא נכנסה לחדרו של הרב עם כסוי ראש (מטפחת), הרב אלישיב שראה כך, חשב שהיא החליפה מפאה למטפחת, הרב בירך אותה בבנים צדיקים ועד הרבה ברכות במשך זמן רב מאד, קרובת המשפחה התביישה מאד כי היא לא התכוונה להחליף באופן קבוע את הכסוי, הרב אמר לה: על הרגעים האלה שאת לובשת מטפחת את מקבלת שכר.

סיפורי א"ת

בזכות מה זכתה אמו של "החזון איש" בבנים כאלו צדיקים

כששאלו את אמו של ה"חזון איש" הרב אברהם ישעיהו קרליץ זצוק"ל באחרית ימיה במה היא זכתה בבנים כאלו חשובים וצדיקים, החזון איש שהקים את בני ברק ושכל עולם התורה התעלה בזכותו וכן כל אחיו גדולי תורה מובהקים? היתה לה תשובה חד משמעית: "זהירה הייתי בצניעות ובמיוחד בכסוי הראש".

סיפורים

**בזכות ההחלפה למטפחת,
זכתה להפקד לאחר 16 שנה ללא ילדים**

אחת מנשות ירושלים מספרת ש-16 שנה לא היו להם ילדים, חיכו וציפו הלכו לרבנים לבקש ברכות, עשו כל מיני השתדלויות, ומה שניסו לעשות על לא העלה פרי, עד שהאשה החליטה להשתנות. הדבר הראשון שעשתה, הורידה את הפאה לגמרי וחבשה כיסוי ראש צנוע. והנה לאחר תקופה לא ארוכה נפקדה האשה בבן וכיום יש להם 4 ילדים, כן ירבו.

ר"ה

בזכות ההחלפה למטפחת, מחלת ה"מונו" נעלמה

בשכונת גאולה בירושלים חלתה זוגתו של אחד התושבים במחלת "מונו", בצר להם נגשו לרב פריינד זצוק"ל ובקשו ישועה, הרב השיבם: "האשה תקבל על עצמה להסיר את הפאה נכרית וללכת במטפחת והמחלה תיעלם! אמנם קשה היה להם לקבל זאת, כאשר גברה המחלה רח"ל באה שוב האשה כשדמעות בעיניה, אך הרב התעקש ואמר: "בערי את הפאה והחליפי למטפחת והמחלה תיעלם!" לאחר שכלו כל הקיצים קיבלה האשה על עצמה ללכת במטפחת והמחלה נעלמה כליל.

סיפורי י"ד

בזכות ההחלפה למטפחת "המחלה" נעלמה

גב' ב. ס. באה לכנס בבית הכנסת הגדול בבני ברק וסיפרה את הנס שהיה עמה: היתה לה את "המחלה" במקום מאד קשה וממאיר, היא עשתה חשבון נפש מה יש לה לתקן, והגיעה למסקנה שהיא צריכה להוריד את הפאה ולעבור למטפחת, היא היתה צריכה לעבור ניתוח, הניתוח עבר בהצלחה והמחלה עברה.

ס"ז

בזכות ההחלפה למטפחת, הבן שהתדרדר חזר למוטב

הרב ... מירושלים מספר: רב חשוב ופוסק גדול שליט"א שאשתו הלכה עם פאה, ועסקה בהוראה, וניסו להשפיע עליה מדי פעם במשך שנים ולדבר על לבה שתוציא את הפאה, שזה לא דוגמה שאשת רב כמותה תלך כך, והיה קשה לה לקבל זאת עקב שעסקה בהוראה. אחד מבניה הגיע לגיל בחרות ופתאום עזב את הדת והדרדר עד כדי שהלך לקיבוץ חילוני, ניסו להשפיע עליו בשיחות וכלום לא עזר, והמשפחה היו במצב קשה ובושות גדולות שהגיע בנם לשפל כזה, אחד מחברותיה של אימו ניסתה להשפיע על הרבנית שתפסיק ללכת עם פאה נכרית כי רוב הסיכויים שזו הסיבה לצרה הנ"ל, וכידוע מחז"ל כשאשה מכסה את ראשה בצניעות זוכה לבנים תלמידי חכמים, והיה לה מאוד קשה להחליט להוריד את הפאה, אבל היא הרגישה שהיא חייבת להציל את בני משפחתה, וברוך ה' הורידה את הפאה לגמרי, וחזרה לכיסוי במטפחת כאמותינו ע"ה, בסמוך לקבלה זאת נגשו שוב פעם לדבר אל ליבו של הבחור, ולמרבה הפלא, הבן חל בו תפנית לטובה והחליט לחזור הביתה, וחזר בתשובה שלימה ואמיתית וחזר לישיבה והתחתן, וכיום הינו תלמיד חכם גדול.

ס"ז ח

האשה לא רצתה להחליף למטפחת ושני הבנים התדרדרו ל"ע

ועוד מספר הרב הנ"ל: אשה שהייתה הולכת בפאה, וניסו בני המשפחה הקרובים לעודד אותה להוריד את הפאה, והיא בשום אופן לא רצתה לשמוע, ובפרט שהייתה עוסקת בהוראה בבתי ספר חרדים, שרובם הולכות שם לצערנו הרב בפאה, וגם לאחר ההפצרות היא ממשיכה בשלה, ולא התייחסה לדברים. הבנים שלה חונכו בישיבות טובות, והנה אחד הבנים בגיל 16 לפתע נטש את ספסל הלימודים והתדרדר לעולם החילוני ולפשע וסמים ה"י וכידוע מחז"ל שתרבות רעה קשה בביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג, והתדהמה והצער שהייתה להם מי יכול לתאר, יהודים טובים ניסו להשפיע עליה אולי תפקח את עיניה ותחליף את הפאה הנכרית, אך היא בשלה, קשה לעזוב זאת, ולצערנו הבן השני שגם הוא למד בישיבה מאוד מפורסמת בירושלים, התחיל להראות סימנים של חולשה ברוחניות, עד כי ירד וירד וגרם בבית למהומות ומשברים נפשיים, אך מה הפלא כי תמיד בעת שהתפרץ מסיבות שונות היה חוזר על המילים לאמו "תדעי לך שאת הורסת את כל הבית בזה שאת הולכת עם פאה נכרית", ולא היה יכול לסבול לראות את אימו הולכת עם פאה, ע"כ.

קבלתי על עצמי להחליף למטפחת והעובר חזר לנשום כרגיל

לכבוד ...

כשהגיע זמן לידתי נכנסתי לחדר לידה אך משום מה הלידה התארכה למעלה מן המשוער ושכבתי במיטה קרוב ל-8 שעות!

באמצע הלידה המוניטור מסמן שהעובר מפסיק לנשום והרופאים אמרו ישר להטיס אותי לחדר ניתוח. נלחצתי מאוד, וקבלתי על עצמי במקום להפסיק לחבוש את הפאה ולעבור לכיסוי ראש כדת, והנה בסייעתא דשמיא, העובר חזר לנשום כרגיל ועברתי לידה רגילה ועובר בריא ושלם. לאחר מכן עברה תקופה ארוכה ועדיין לא נפקדתי שוב, אני ובעלי התפללנו הרבה לקדוש ברוך הוא שיזכה אותנו עוד פעם להריון, עד שאמרנו שצריך לזרוק את הפאה לגמרי מהבית ואפילו שאני לא חובשת אותה, הפאה היתה שווה 800 דולר והמצב הכלכלי בבית היה קשה אז אמרנו אולי נמכור אותה, אבל לבסוף החלטנו עם כל הקשיים, לא מוכרים אותה ולא מכשילים נשים אחרות, לקחנו את הפאה וגזרנו ואתה לגזרים, וממש בסמוך למקרה הזה בחסדי ה' נפקדתי.

ס' י"ה ט

גילוי מעולם העליון

אשה צעירה ובריאה שגרה באחת משכונות הצפון בירושלים נכנסה לביתה, ולפתע נפלה ואיבדה את ההכרה, בטיפול נמרץ הודיעו למשפחה שהמצב לאחר יאוש ... ואכן לאחר זמן קצר ביקשו הרופאים שכל משפחתה יבואו להיפרד ממנה, בני המשפחה עמדו המומי הלם למול המכשירים קרי המזג שאותתו שהנשמה עוד רגע מתחילה את מסעה האין סופי לעולם שכולו טוב, ואז לפתע פתאום אחרי שהמכשירים היו דוממים לגמרי, פקחה נפטר את עיניה היא הביטה בבני המשפחה במבטים רושפי אש, והתחילה לצעוק בהיסטריה נוראה "אתם לא יודעים מה קורה בשמים! לא רואים בכלל שמים, הכל מלא במלאכי חבלה שמחכים לכל אחת שלא הולכת כראוי בצניעות, אוי ואבוי למי שלא לבושה מספיק בצניעות" ופנתה היסטריית לבנות המשפחה, את תזרקי מהר את החצאית הקצרה שלך וכו', לזרוק מהר את כל הפאות, אתן לא מתארות לכן מה שמחכה פה למעלה: ואז היא פנתה לאמא שלה, וצעקה מתחננת "שרפי את הפאה שלי מיד כשתחזרי הביתה! הבטיחי לי שתעשי זאת! וכשגמרה לצעוק את צעקותיה הנוראות עצמה עיניה והשיבה את נשמתה ליוצר כל.

ר"ט ט

בזכות ההחלפה למטפחת זכתה להיפקד
לאחר מספר שנים

אחת מבנות המשפחה של הרה"צ ר' משה יחזקאל זי"ע שהיתה לובשת פאה וכובע לא זכתה להיפקד בזרע של קיימא. לאחר מספר שנים באה אל ר' משה ואמרה כי היא מקבלת על עצמה להוריד את הפאה וללבוש כיסוי ראש כדת וכדין. אמר לה ר' משה אם כך בעזרת ה' תזכי להיפקד בבנים זכרים, והנה לא עבר זמן רב וזכתה להיפקד בזש"ק.

ס' ב' ט

בזכות ההחלפה למטפחת מחלת ה"מונו" נעלמה

אשה מירושלים חלתה במחלת מונו בצורה קשה מאוד, היא שכבה במיטתה חדשים רבים בחולשה עצומה ונוראה, באופן שלא היה מה לעזור ולסייע לה להתרפאות ממחלתה נוראה. הדבר נמשך שלש שנים רצופות, במשך אותם שנים הדברים הגיעו עד כדי כך שהיא כבר התייאשה מחייה, והייתה מדברת דיבורים מזעזעים ביותר, דיבורים שביטאו את עצם הייאוש מהחיים באופן נורא ביותר, וכל מה שניסו לעשות לריפוי המחלה על ידי דרישה ברופאים וברפואות לא עזר מאומה. יום אחד עלה הבעל אל הצדיק הרב משה אריה פריינד ז"ע, ושח לפניו את כל המאורע איך שאתו מתייסרת במשך שלש שנים עד שהתייאשה מחייה ומצפה כבר ליום האחרון רח"ל, בשומעו את דבריו נענה מיד באומרו: אם היא מבטיחה שתסיר את הפאה ותלבש רק מטפחת אני מבטיח לה שתהיה בריאה ושלימה!

הבעל נדהם לשמוע את הדברים הברורים שיצאו מפה קדוש בבהירות ובטחון עצום חשב לתומו שמיד תסכים זוגתו ללבוש מטפחת אחרי שהרב בעצמו מבטיח דברים ברורים כאלה, ובפרט שאין לה מה להפסיד שהרי בין כה וכה היא מיואשת מהחיים, ה' ירחם, ואף אחד לא יכול לעזור לה, אם כן ודאי תשמח לנסות נסיון אחרון, אבל כאן הגיע תורו של היצר הרע לפעול במלוא עוזו, כשהגיע הבעל לביתו ושח לפניו את הדברים, במקום שתתמלא בשמחה ואושר

התכרכמו פניה והתמלאו צער באומרה: אבל מה יגידו כולם? ומה יגידו גיסותיי מחו"ל? אני לא מסוגלת לעמוד בפני צחוקם ולעגם, ברגע הראשון הבעל הזדעזע לשמוע מילים אלו, שהרי מדובר באחת ששוכבת כבר על ערש דווּי, ומה יש לה לחשוב על הגיסות מחוץ לארץ. וכך עברה עוד תקופה וכשראה הבעל שכלתה אליה הרעה, בא שוב לרב פריינד זצוק"ל ותאר לפניו את גודל הקושי הכרוך בקבלת דבר זה, שבשום אופן לא שייך שתעשה דבר כזה.

אבל מרן הרב פריינד זצ"ל עמד בתוקף וחזר על דבריו באומרו: "אם היא מקבלת על עצמה דבר זה אני מבטיח לה שתהיה בריאה שלימה" לאחר שכנועים רבים הביא הבעל את זוגתו לבית הרב כדי שתשמע בעצמה את הבטחתו המפורשת יוצאת מפיו הטהור, באותו מעמד התחננה על נפשה באומרה: אני מוכנה שהרב יאמר לי כל מה שהוא רוצה כל היוצא מפיו יעשה, אבל רק את הדבר הזה אני לא מסוגלת לעשות, אבל הרב השיב לה מיד: בזכות שום דבר אני לא יכול להבטיח לך, רק בזכות הדבר הזה! אבל עם כל זאת היצר הרע לא נח ולא שקט והכניס בה ספיקות והרהורים אולי זה לא יעזור, עד ששאלה את הרב בפירושו: מה אעשה אם לא אבריא? הרב נשאר רגוע ושלו והשיב לה בנחת ובסבלנות, באומרו: אנכי ערב לך שמיד כאשר תסירי את הפאה ותלבשי רק מטפחת תתחילי להבריא, עד שתתחזקי לגמרי ותהיי בריאה ושלימה.

הבעל לא ידע לשית עצות בנפשו עד שהתקשר לכל אחת מהגיסות והתחנן בפניהם שירחמו עליו ועל זוגתו אשר היא שוכבת על ערש דוּי כבר זמן רב כל כך ואין לה שום דרך

ומבוא לצאת מזה, על כן הוא מבקש מאתם שירחמו עליהם, וברחמי ה' וחסדיו עלה הדבר בידו עד שהשתכנעה והסירה את הפאה, ויהי זה פלא שמיום ליום החלימה והתחזקה יותר ויותר עד שהבריאה לגמרי, וכעבור שנה מאז שהיא התחילה ללבוש מטפחת נולד להם בן במזל טוב.

ב"א

בזכות ההחלפה למטפחת האשה נפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים

אברך מאור עקיבא היה נשוי למעלה מ-10 שנים, ולא זכה לזרע בר קיימא. בצר לו פנה אל הגר"ע יוסף זצ"ל וביקש ממנו שיברך אותו שיזכה לזרע בר קיימא, הרב שמע את בקשתו, ושאלו: האם אשתך לובשת פאה נכרית, האברך השיבו בחיוב. אמר לו "מרן" אם אשתך תקבל על עצמה שלא תלבש פאה אז אני אברך אותה.

בהתחלה נתקשו הזוג מאוד לקבל קבלה זו לאחר שחיו כך יותר מ-10 שנים ואיך ישנו את מנהג חייהם, אך מרן עמד על דבריו ואמר "תסירי את הפאה ויהיו לך ילדים".

ואכן האשה הסכימה לכך, ומרן ברכם ויצאו בשמחה, לא עברה תקופה והאשה נתעברה לאחר זמן נולדו להם ילדים, בן ובת.

ב"ב

**בזכות ההחלפה למטפחת
נפקדה לאחר שנים רבות ללא ילדים**

אברך ששנים רבות לא זכה להיפקד בזרע קודש, פנה אל כ"ק האדמו"ר מטאש (קנדה) ובקשתו בפיו שהאדמו"ר יפעל בשבילו לישועה, הרבי הקדוש השיבו: אמור לזוגתך שתסיר מראשה את הפאה ותלך במטפחת ובעזרת ה' תזכה להיפקד בזש"ק, אכן אותה אשה ביערה את הפאה והחלה ללבוש מטפחת כאימותינו הקדושות. ותוך שנה נפקדה בזש"ק.

ב"ה

שידוך הגון...

בחור מבוגר שאל באחד הימים את אחד הרבנים, האם על אף גילו המבוגר עליו להמשיך להתעקש על מטפחת דווקא? הרב השיבו שלאדם במצבו אין צורך להתעקש ולאחר החתונה ה' יעזרהו לשנות למטפחת. אמנם אותו בחור הסתפק בדבר ועלה לביתו של הגה"ק ר' משה פריינד זי"ע בכדי שיכריע בנדון. הרה"ק השיבו: עליך להמשיך ולהתעקש, באומרו אתה תעשה את שלך וה' יהיה בעזרך, ואכן לא עבר חודש ימים! וזכה למצוא את בת זוגו, שכמובן נאותה ללכת במטפחת כרצון ה' יתברך.

ס ב"ד ט

הבטחת הגרי"ש אלישיב זצ"ל "אם לא תלבשי פאה אני מבטיח לך גן עדן"

ראש כולל מאוד מפורסם מירושלים, מבאי ביתו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, סיפר על אשתו שהייתה הולכת במטפחת, אבל באחד הימים אמרה לו שהיא חפצה להחליף לפאה. אמר לה הבעל לפני שעושים כזה צעד יש לשאול את מרן זצ"ל, ובאמת נכנס הבעל לרב זצ"ל ושאלו שאלה זו. השיבו מרן: אסור לה ללבוש פאה בשום אופן! ושתישאר ללכת רק עם מטפחת, כששמע הבעל תשובה ברורה ונחרצת מסר לאישתו את דברי הרב, אבל רצון האשה לחבוש פאה בער בקרבה, עד שהחליטה ללכת בעצמה יחד עם בעלה לרב ולהשיח בפניו את כאבה וצערה על שנמנע ממנה ללכת עם פאה. כשנכנסו יחדיו למרן זצ"ל התחננה האשה לפניו שייתן לה היתר ללבוש פאה. השיבה מרן שוב ושוב שאין באפשרותו להתיר דבר כזה, ועליה ללכת עם מטפחת בלבד, אבל הדבר מאוד היה קשה עבורה והיא הפצירה שוב ושוב, עד שפנה הרב ואמר לה: אם לא תלבשי פאה אני מבטיח לך גן עדן! כששמעה האשה הבטחה זאת יוצאת מפורשות מפיו של מרן נרגעה רוחה, ואמרה אם כך לא אלבש פאה לעולם, מה צורך בכל פאות שבעולם אם יש הבטחה כזאת.

ס ב"ה ס

הגה"צ רבי עזרא עטיה זיע"א
"אני מברך אתכם שתתנהגו כמו אמותינו הקדושות"

אחד מתלמידיו של הגה"צ רבי עזרא עטיה זי"ע התארס, והכלה רצתה מאוד לחבוש פאה, החתן הסביר לכלה שראש הישיבה שלו מתנגד לזאת, ההחלטה בין השניים היתה שהם ילכו לראש הישיבה לשמוע את דעתו, ומה שהוא יאמר לעשות מוכנה הכלה לקבל על עצמה וכך היה. הם נכנסו לביתו של ראש הישיבה, וכל אחד העלה את בעייתו ושאלתו, הם ישבו והמתינו התשובה היתה חשובה מאוד לשניהם, רבי עזרא ישב ושתק במשך זמן רב, הוא ידע שהמצב עדין וחיפש את הדרך הנוחה ביותר לנסח את עמדתו, לבסוף אמר: אני מברך אתכם שתתנהגו כמו אמותינו הצנועות ובזכות זה יהיו לכם בנים תלמידי חכמים! הכלה הבינה את הרמז מה הפירוש כדרך אימותינו הצנועות... וכיסתה את ראשה במטפחת.

ס ב"ר ט

קבלתי על עצמי להחליף את הפאה למטפחת ובמקום ניתוח לידה עברתי לידה קלה ללא ניתוח

היה זה לפני כמה שנים, אושפזתי בכי"ח ביקור חולים עקב שמירת הריון בשל סיבוכים, מדי יום נבדקתי אם העובר לא במצוקה, לאחר תקופה קשה ומתישה הרופאים החליטו לנתח אותי, התפללתי ובכיתי לדי' שירחם עלי ושהכל יעבור כשורה בלי ניתוח, תוך כדי כך נרדמתי, והנה בחלומי ראיתי את הרב בן ציון אבא שאול זי"ע, בכיתי לפניו על מצבי, הרב אמר: אם תקבלי על עצמך ללכת בכיסוי ראש כאמותינו הצדיקות הכל יסתיים בטוב וללא נזק, ואכן קבלתי על עצמי להסיר את הפאה, לאחר שהתעוררתי הועברתי לחדר ניתוח, שם חיכה הצוות: מרדים, מנתח, רופאים ואחיות, הרופא המטפל ביקש לבדוק שוב את המצב טרם הניתוח, ובס"ד לאחר הבדיקה התבשרתי שאין צורך בניתוח, ולאחר כחצי שעה נולדה לי ביתי היקרה שתחי' בריאה ושלמה.

החליפה את הפאה למטפחת ונפקדה לאחר עשרים שנה ללא ילדים

מורה מסויימת באחד הסמינרים בירושלים, אשר עשרים שנה! לא זכתה לילדים, נכנסה לביתו של הגה"ק רבי שמואל הלוי וואזנר ושחה לו את מצוקתה, שאלה מרן זצ"ל, במה את מכסה את הראש? בפאה נכרית, היתה התשובה, אמר לה הרב: הורידי את הפאה ותלכי במטפחות ובעזרת ה' יתברך אני מבטיח לך תוך שנה בן זכר. ואכן לאחר לא הרבה זמן נפקדה בבן זכר.

ס ב"ה ס

החליפה מפאה למטפחת והחיידק הטורף נעלם

אשה שנישאה על דעת שתלך עם מטפחת בלבד. וכך היה ג"כ רצון בעלה, לאחר שבע שנות נישואין שכנעה אותה "חברה טובה" להוריד את המטפחת ולעבור לפאה (זה מבגר אותך וכו' וכו') שכנועים משכנועים שונים, לאחר לחצים כבדים מצד החברה היא קנתה פאה והתחילה ללכת עימה, לאחר חודש חלתה ביתה בת ה-4 בחיידק הטורף ל"ע, מצבה היה קשה, התפללו עליה בבתי כנסיות ובהיכלי הישיבות, 7 חודשים היא היתה מאושפזת, כל אותו הזמן בעלה אמר לה שיש קשר בין המחלה של הבת לחבישת הפאה, והאשה אטמה אזנה מלשמוע והמשיכה בדרכה, עד שבאחד הימים הביא לה בעלה דף ובו היה כתוב שהפאות נעשות משיער של גויות שמתו וכו' וכו', הדברים נכנסו לליבה והחליטה להוריד את הפאה לאלתר, ובבת אחת ניכר שיפור מדהים במצבה של הבת, הרופא אמר שזה נס רפואי לא יאומן.

ב"ט ט

החליפה מפאה למטפחת והבן שרצה לעזוב את הישיבה חזר למוטב

בחור ישיבה החליט לעזוב את הישיבה ולסור מן הדרך. האבא בראותו בחרדה את מעשי בנו, ניסה לשכנע את אשתו, לאחר שקרא וראה את חומרת הענין של הפאה נכרית שתקבל על עצמה לבער את הפאה. האמא ביקשה זמן לחשוב, אולם לאחר שלושה ימים החליטה וביערה את הפאה והחלה ללכת במטפחת, ופלא פלאים הבן חזר לדרך ה' והחל להתחזק בעסק התורה וביראת שמים.

הבטחת רפואה שלמה מהרב משה אריה פריינד זצוק"ל

הסיפור שלפנינו התרחש בתקופה האחרונה לחייו של מרן הגאב"ד הגה"ק ר' משה אריה פריינד זי"ע, אדם אחד התקשר מחוץ לארץ וביקש מהמשב"ק שיזכיר את שמה של זוגתו שחולה במחלה קשה רח"ל. המשב"ק הזכיר את שמה לפני הרב בעוד שבעלה ממתין מעבר לקו, כשמוע הרב את שם החולנית, ענה מיד ואמר: אמור לו שתקבל על עצמה ללכת רק עם מטפחת ואני מבטיח לה רפואה שלימה. המשב"ק חזר אל הטלפון ואמר את הדברים שנצטווה, אבל מעבר לקו נשמע קולו של מטלפן שביקש בתחנונים לומר לרב שהדבר מאוד קשה לביצוע בחו"ל, ושיואיל לומר לה קבלה אחרת כי את זה היא לא מסוגלת לעשות, המשב"ק הלך שנית וחזר על דברי הבעל בפני הרב, אבל הרב נשאר בשלו באומרו, אני כבר את שלי אמרתי, ולא הסכים יותר לדבר על הנושא ולוותר על דרישתו.

ל"א

שידוך הגון

באחד הזמנים הציעו לבחור מחשובי הישיבה הצעת שידוך שחבל להפסיד אך דא עקא שהכלה רצתה פאה דווקא, הבחור ניגש להגה"ק רבי יעקב מוצפי זצ"ל ושאלו האם למרות גילו המבוגר עליו להתפשר בנושא ולהסכים ללבישת פאה או שמא עליו להתעקש על לבישת מטפחת אף שהשידוך יתבטל עקב כך, כן כן ענה לו הגר"י מוצפי עליך להתעקש על לבישת מטפחת דווקא, אף שלבסוף השידוך יתבטל עקב כך.

ר"ב ר

הרבי מסאטמאר

אברך ירא שמים שהיה גרוש שנים רבות ולא מצא שידוך עד שהציעו לו גרושה שנראתה מתאימה לו. כמעט שהסתיים השידוך אבל הכלה רצתה ללכת דווקא בפאה. נכנס האברך אל כ"ק האדמו"ר מסאטמר זצ"ל ושאל: מציעים לי שידוך ההולכת בפאה האם אסכים לשידוך זה, כי יתכן שהיא תסכים אחרי החתונה לכסות את ראשה במטפחת. שאל אותו האדמו"ר האם היא בעלת יראת שמיים? השיב האברך, כן, אומרים שהיא אשה כשרה. שאל האדמו"ר אם כן למה היא הולכת עם פאה? השיב האברך מפני שהיא למדה ב"בית יעקב" ושם לא יודעים מהאיסור. אמר האדמו"ר צריך להתעניין אם היא בעלת יראת שמים אמיתית, שאל רבי מאיר דייטש: אם יודע שהיא בעלת יראת שמים מותר לו לעשות את השידוך? השיב האדמו"ר אם היא בעלת יראת שמים אזי היא תסכים להסיר את הפאה.

ר"ה

הבטחת זרע של קיימא מהרב יחיא שניאור זיע"א

מסופר על אחת מהקרובות של הרב יחיא שניאור זיע"א שהייתה חובשת פאה, והייתה חשוכת ילדים, וכל פעם שהייתה מבקשת מהרב ברכה בענין הזה הרב היה דוחה אותה. פעם בליל פורים, אז שרתה שמחה גדולה בביתו של הרב, החלו רבים לבקש ברכה כל אחד על צרכו. ניגשה גם הקרובה הנ"ל לבקש ברכה כשמטפחת על ראשה ולא עם פאה כדרכה, הרב נענה ואמר לה זה לא תחפושת, מה שאת לובשת כל הזמן זה תחפושת, כעת קבלי על עצמך לא להוריד את המטפחת ולא ללכת בשום אופן עם פאה, ועוד השנה תלדי בן זכר בריא ושלם, ובירכה עוד ברכות עד בלי די.

ס ל"ד ס

**קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
והאבנים בכליות יצאו תוך מספר דקות**

אשה, שחברתה היתה לובשת פאה, דיברה איתה כמה פעמים להוריד את הפאה אך הדבר היה קשה לה מאוד. לאחרונה, מצאו לאותה חברה אבנים בכליות, והנה החברה אמרה לה - קבלי כעת על עצמך להחליף למטפחת, והיא בראותה מה שווה האדם אכן קיבלה על עצמה לא ללכת יותר בפאה אלא במטפחת בלבד, והפלא ופלא, תוך דקות ספורות כל האבנים שהיו בכליות יצאו ממנה בדרך פשוטה מאליהם ללא שום ניתוח.

ל"ה

החליפה מפאה למטפחת והמשפט הקשה שהיה לבעל, התיק נסגר תוך מספר ימים

אברך שהסתבך עם חוקי המדינה, וקרוב לשנתיים שהיה לו משפטים ודיונים בבתי משפט, שנתיים של נדודי שינה מתח וסבל והרבה עגמת נפש, ומכיון שכל התחזיות הורו על ישיבה בכלא (ה"י), הוזיל עשרות אלפי שקלים על טובי העורכי דין על מנת שאולי יצליחו להקל מעליו את העונש לפחות ע"י המרה לעבודות שירות או קנס כספי.

באחד הלילות פנה האברך הנ"ל אל אשתו בתחנונים שתואיל להוריד את הפאה ולחבוש כיסוי ראש כהלכה, עם כל הקושי בדבר שכבר התרגלה לחבוש פאה הסכימה, וביחד האברך ואשתו גזרו את הפאה לגזרים תוך כדי תפילה לריבון העולמים שירחם עליו בזכות המעשה הכל כך יקר וכל כך חשוב בשמים.

והלא יאומן קרה. לאחר כמה ימים קיבל האברך טלפון מהעו"ד שבישר לו שהפרקליטות החליטה לסגור את התיק לחלוטין ללא שום קנסות וללא שום עונשים דבר שאי אפשר להבינו ולהסבירו.

ר' ל"ו ח

**החליפה מפאה למטפחת
ונפקדה מיד, לאחר שנים רבות ללא ילדים**

יום אחד הגיע חסיד קרעטשניף לאדמו"ר ובקשתו בפיו, מאחר שכבר נשוי הרבה שנים ועדיין לא זכה לפרי בטן ובקשתו שהאדמו"ר יעתיר בתפילה עבורו. האדמו"ר הבטיח לו שאם אשתו תוריד את הפאה ותעבור לכיסוי ראש הם יזכו לזרע בר קיימא, ובאמת האשה הסכימה להוריד את הפאה, ולאחר עשרה חודשים נולד להן בן במז"ט.

ר"ז

חלום מפחיד עם הרב הצדיק רבי דוד מנהריה שליט"א

לכבוד העסקנים החשובים המו"ל ספר בגנות פאה נכרית.
בדידי הווה עובדה:

אשתי היתה תמיד חובשת פאה כמו כל משפחתה ושכנותיה. פעם חלמתי חלום, שהשערות של הפאה נמתחות לחוט אחד ארוך ארוך, והחוט הזה של השערות של הפאה, נכרכות סביב צווארה של אשתי סיבוב אחרי סיבוב, והיא הולכת ונחנקת... התחלתי לצרוח מפחד, ואז הרגשתי שהחוט הארוך ארוך מתחיל להסתובב גם סביב הצוואר שלי ולהימתח עוד סיבוב ועוד סיבוב, ואני פשוט נחנק. פתאום נשמע קול אדיר: תגידו, אתם תפסיקו להחטיא את הרבים בפאה הזאת? נענעתי חזק בראשי, כי מרוב חנק לא יכולתי לדבר - ופתאום התעוררתי.

זה היה בערך בשתיים בלילה, והנה אני רואה שגם אשתי ערה, אני שואל אותה למה את ערה, היא עונה לי: חלמתי חלום נורא, ומספרת לי בדיוק אותו חלום...

בבוקר השכם - אחרי שלא ישנתי כל הלילה כמובן נסעתי לרב הצדיק באבא דוד אבוחצירה שליט"א, ואיך שפתחתי הדלת ונכנסתי אומר לי הגבאי שהרב מחכה לי, והוא כבר אמר לו שאני הולך לבוא, הוא מכניס אותי אל הרב, ועל המקום אמר לי הרב: היה כבר מספיק? כבר החלטתם לזרוק את הפאה? כמובן שמיד החליפה אשתי למטפחת.

ס' ל"ה ט

החליפה פאה למטפחת ונפקדה באותו שבוע

סיפור אישי בעקבות הורדת הפאה - למטפחת שמי ... הייתי נשואה כמעט שנה ועדיין לא נפקדתי בילדים. זה אולי לא הרבה זמן אבל רציתי מאד להיפקד בזש"ק, וניסיתי לחשוב באותו זמן מדוע אינני נפקדת. באותה תקופה חבשתי לראשי פאת קאסטם יפהפיה והאמת היא שתמיד הרגשתי לא בסדר מתחת לפאה ... חשתי שזה לא באמת כיסוי ראש ושאני סתם משקרת את עצמי, ואולי זה מה שמונע ממני להיפקד בזש"ק, שהרי בעלי אברך לומד תורה ואנחנו חרדים ומשתדלים מאד בצניעות וכשרות וכו' וכו' ... אז אולי באמת הפאה שעל ראשי היא זאת שמונעת ומקטרגת עלינו מלהיפקד. לאחר שהתחושות הקשות האלו בקשר לפאה הלכו והתעצמו בי, החלטתי לעשות מעשה אחת ולתמיד ולהוריד את הפאה בעזרת ה' ולכסות את ראשי במטפחת צנועה. ובאותם רגעים דיברתי ממש עם הקב"ה ואמרתי לו שיתן לי סימן, ויראה לי שבאמת עשיתי את הצעד הנכון, ויתן לי ילדים וזה הסימן שביקשתי.

ואני רוצה לבשר לכם שכבר באותו החודש גיליתי שאני בהריון, ובחישוב מדויק - אפשר לומר שכבר באותו שבוע שהורדתי את הפאה נפקדתי... וכעבור תשעה חודשים נולדה לי בת במזל טוב, וקיבלתי על עצמי לפרסם את הסיפור הזה לזיכוי הרבים ולגאולת עם ישראל.

ר' ל"ט ט

הבעל ניצל ממוות ב"בנין התאומים" בזכות הכיסוי ראש

גברת... מארצות הברית קיבלה על עצמה שלא לצאת חלילה בלא כיסוי ראש מלא כהלכה מחוץ לביתה. האשה יצאה רגע למרפסת ופתאום נסגרה בפניה דלת המרפסת שאי אפשר היה לפתחה מבחוץ, וכדי להיכנס לביתה צריכה היא לרדת למורד הרחוב, לעשות סיבוב ובעזרת לחצן מסוים תוכל להיכנס. ומשום שהייתה בביתה לא היה כיסוי לראשה (הואיל וקבלתה היתה ללכת בכיסוי ראש מלא רק מחוץ לבית). פלאפון היה ברשותה והיא החליטה להתקשר למשרד של בעלה כדי שיבוא ויפתח לה את דלת הבית, בעלה ששמע את הדבר אמר לה: "השתגעתי?! שימי יד על הראש ותצאי! בשביל כזה דבר אני אפסיד זמן של עבודה?" אך האשה בשלה ואמרה "אני נשארת כאן עד שתגיע!" בעלה ראה שאין מנוס, נסע במהירות לביתם, ובדיוק באותה שעה קלה שעזב הבעל את "בניני התאומים" ששם עבד, התפוצץ בנין אחד, שבו המטוס פגע בדיוק בקומה שבה הבעל עבד! כך שבטוח הוא לא היה צריך להיות בין החיים. אחרי המקרה הניסי הזה האשה ובעלה התחזקו, והיא קיבלה על עצמה ללכת בכיסוי ראש גם בביתה.

ס' מ' ט

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והחיידיק הטורף ל"ע נעלם

אשה מב"ב חלתה ל"ע בחיידיק הטורף, היא היתה לפני לידה והגיעה למצב קשה מאד שהפסיקה לשמוע וכל הגוף שלה רעד.

אמרה האשה: "רבש"ע אני מבטיחה שאני יותר לא אחבוש פאה".

ברגע זה ממש עצמה את עיניה וראתה את ה"בבא-סאלי" בחלום.

לאחר כמה ימים היא ילדה תינוק בריא ושלם, ומיד בלידה נעלם ממנה החיידיק הטורף. הרופאים אמרו שעוד לא היה להם במחלקה אדם שיצא מהחיידיק מהסוג הזה חי. אשה זו מתפקדת ב"ה כבר כמה שנים כרגיל (עד מאה ועשרים שנה).

מ"א

קבלה על עצמה להוריד את ה"פוני" והבת שהייתה במצב קריטי הבריאה לחלוטין

גברת ג. הלכה לקנות מטפחות עם הגב' א. ל. ושם פגשו שכנה שקנתה "מטפחות-בית" לכלה והיא אומרת לגב' ג. "יישר כחך! איזה יופי שאת הולכת עם מטפחת, אני מוכרחה לספר לך משהו", ואז היא מספרת לה על גב' ד. מב"ב שחלתה במחלה נדירה מאד, נותרו לה שעות ספורות, והמצב החמיר. והיות שבעלה כהן, אמרו לו לרדת למטה. אמה של החולה נוכחה במקום, היא לבשה אז כיסוי ראש מלא עם מעט פוני מקדימה, ומשום שראתה את המצב מייד הלכה למקום מסתור ואמרה: "רבש"ע, אני מקבלת עלי להוריד את ה"פוני", תן לבת שלי חיים" ובו ברגע הורידה את הפוני. כשהיא גמרה להגיד את המשפט היא עולה למחלקה ורואה שם רופאים רצים מחדר לחדר, והיא שומעת שאומרים שהדופק עלה, לחץ דם מאוזן וכו'. תוך שבועיים התאוששה האשה ויצאה מבית החולים בריאה ושלמה.

מ"ב

הורידה את ה"חצי פאה" והגידול הקשה שהיה בגופה נעלם

אשה מקנדה שלבשה חצי פאה על ראשה, נהיה לה גידול קשה בגופה, היא מספרת שהמצב היה קשה מאד. הציעו לה להתקשר בטלפון לצדיק גדול הר' בנימין רבינוביץ זצ"ל אמר הצדיק: "כתוב בספרים הקדושים שאם יהודי משנה את טבעו בעבודת ה', תהיה לו ישועה מעל לגדר הטבע, אשה שמשנה את הטבע שלה, ה' יעשה לה ישועות מעל הטבע. תורידי את החצי פאה אשר לראשך ותראי ישועות! לא אני מבטיח לך, אלא התורה מבטיחה שתגיע לך ישועה". כשקיימה האשה את דבריו הגידול אכן נעלם!

ח ב"ה ח

**קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והילד שהיה
במצב מסוכן ביותר תוך כמה דקות התאושש**

סיפר בעל ה"דברי אמונה" זצוק"ל על הרבי מסאטמר זיע"א, כשהגיע הרבי לסטאמר, התמסר לענייני הצניעות בעיר, הוא השפיע ושכנע על הפאות, וכו'. הוא אמר שנשים שיתנהגו בצניעות יש לו איתן "ענין" מיוחד! ה"דברי אמונה" אמר שהוא היה אז בשיעור, כשנכנסה אליו אשה בוכייה ואמרה שהיא היתה ראשונה שקיבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והנה בנה שוכב במצב מסוכן ביותר. הרבי הרכין את ראשו והתעמק במחשבותיו. ותוך כמה דקות היתה לילד ישועה מופלאה.

ס מ"ד ט

החליפה מפאה למטפחת והבעל ניצל מתאונה קטלנית

מספרת אשה: בעלי נסע נסיעה ארוכה שלוקחת בדרך כלל יום ולילה. זו לא פעם ראשונה שהוא שנוסע נסיעה ארוכה כזו אך הפעם לא הייתי רגועה. התקשרתי לחברתי וזו התחילה לדבר איתי על כיסוי ראש, ולשכנע אותי לשנות את הכיסוי מפאה למטפחת. בסוף השיחה השתכנעתי להוריד את הפאה. היא מספרת: "למחרת בבוקר אני עומדת ליד המראה ומסדרת את המטפחת, והיה לי מאד קשה לצאת עם הכיסוי, אך הייתי חזקה, וכשעמדתי במראה הרגשתי שינוי גדול מאד. במקום לחשוב לצאת יותר יפה, אני מתבוננת אם אני מספיק צנועה ליציאה". אחה"צ בעלי אמור היה לחזור, וכבר הגיע תחילת הלילה ועדיין לא שב. כל רגע רצתי לחלון לראות מה קורה. לפתע, הטלפון בביתי מצלצל ומצלצל ולא מפסיק, בכל רגע קיבלתי טלפון מחברים של בעלי, קרובי משפחה ולכולם שאלה אחת: "היכן בעלך? עדיין לא חזר?" ומיד נותקה השיחה (ולא הספקתי לשאול שום שאלה). ואז הבנתי שמשהו קרה. אך אם מקרה כזה היה קורה לי בזמן רגיל, הייתי אמורה להיות היסטורית מאד, אך הפעם הסתובבתי ברוגע וחזרתי על המילים: "לא יתכן שקרה משהו לבעלי ביום ששברתי דבר כל כך קשה בצניעות". סוף סוף בעלי חזר הביתה כשכבר היה מאד מאוחר בלילה, והוא סיפר לי את אשר עבר עליו, הקשבתי לכל מלה וקפאתי על מקומי כל אותה עת. הוא סיפר שהאוטו שנסעו בו, הנהג לפתע איבד שליטה על

ההגה, והאוטו נפל לוואדי בין סלעים, הוא התגלגל במהירות אדירה והצעקות החלו להישמע. כל הנוסעים ראו עצמות ובשר וכולם צעקו צעקות אימים. "רק אחד מהנוסעים שנשאר בלי פגע הייתי אני", כך מספר הבעל, "אנשים שבאו להציל הסתכלו ותמהו איך יתכן שייצא משם צורה מושלמת של אדם בריא ושלם ללא פגע. זה היה נס גלוי" (מייד אח"כ זה התפרסם). ואז התחלתי לקבל טלפונים מאנשים ששמעו זאת. הדבר המפליא הוא שבעלי הרגיש ששתי ידיים חזקות העמידוהו על מקומו בכל פעם שהאוטו נעצר לפני גלגול. "לפני הגלגול הבא דמיינתי" כך אומר הבעל "שהנה עכשיו זה יפגע בי, אך הקב"ה רצה אחרת וזה פגע בצד השני. שמעתי והשתוממתי, לא יכולתי להזיז אבר. באותו שבוע שמעתי באחת הקלטות בביתי (מרב חשוב) שהסביר: "הצניעות של האשה כמו המזבח בבית המקדש, המזבח כיפר על עבירות של עם ישראל וקרע גזירות רעות, כך כח הצניעות של האשה מכפר על בני ביתה וקורעת גזירות רעות מעל משפחתה".

סבי"ה ט

קבלה על עצמה להחליף מפאה למטפחת והגידול הממאיר והשיתוק נעלמו

אמה של גב' ת. ד. חלתה בגידול ממאיר בראשה, היא קיבלה גם שיתוק ל"ע, ובעקבות כך אושפזה בבית חולים. היא קיבלה על עצמה להוריד את הפאה אשר לראשה וללבוש מטפחת. והנה, הגידול נעלם וכן גם השיתוק. זה היה נס גדול, אך כשהבריאה והגיע למעשה לקיים את נדרה, התמהמהה ואח"כ שכחה מכל זה והמשיכה ללבוש פאה. אחרי זמן קצר צמח הגידול שוב, והרופאים אמרו שאין לה סיכוי יותר, והנה גם השיתוק חזר. אמרו עליה הרבה תהילים והאשה, מתוך חולי כמעט לא יכלה לדבר, שוב עשתה נדר שמקבלת ללבוש מטפחת, והפעם- באמת ומיד. הגידול לאט לאט נהיה קטן יותר עד שנעלם לגמרי, הרופאים פשוט לא האמינו למראה עיניהם. אשה זו בריאה ושלמה זה כמה שנים והיא מתפקדת בביתה כרגיל, עמו"ש.

צ ב"ז ח

כמעט הלכה מן העולם, קבלה על עצמה כיסוי ראש מלא
והכל נעלם כלא היה

אשה ירדה מאד במשקל, ממש כמו ילדה בת 12, היה לה
חוס גבוה והרגישה מאד רע. הרופאים לא ידעו מה קורה
לה והיא עצמה הרגישה שהיא הולכת מן העולם. היא
נדרה שמקבלת על עצמה ללבוש מטפחת צנועה
לרפואתה, ופתאום וכל הבעיות נעלמו והיא חזרה לאיתנה,
לאושרה הרב.

ס ב"ז ט

אשת הבעש"ט הקדוש זצוק"ל באה בחלום

גברת ש. ר. ראתה בחלומה את אשתו של ר' ישראל "בעל שם טוב" זצ"ל, (ש. ר. מדליקה נרות לכבוד הצדיק והתחזקה מאד מדרכו.) בחלומה ראתה את הרבנית בשמחת בר-מצוה. ש. ר. התחננה לאשתו של הצדיק הנ"ל שתתן לה מסר. אשתו של ר' ישראל בעש"ט הקדוש נעמדה ואמרה לה: "את יודעת, ה' לא אוהב את כיסויי הראש שמושכים עין. "ובדיוק עברה בסמוך אשה מעוטרת בכיסוי המושך את העין, היא הצביעה לה על האשה ואמרה לה: "את רואה, זה מה שה' לא אוהב". ש. ר. הבינה את המסר, ולמרות שתמיד הלכה בכיסויי ראש לא רועשים, עכ"ז הוסיפה עוד בצניעות כיסוייה, וגם כשראתה מי שהולכת בכיסוי מושך עין עוררה לה בנועם על זה.

מ"ח ט

שמעה בת קול משמים - תורידו את הפאה והכל יהיה בסדר

ד"ר מ. מספרת שהגיעה אליה אשה אלמנה שעברה קשיים רבים בחייה, היא הגיעה אליה לספר חלום שחלמה. אותה אשה סיפרה שהרגישה שהיא כבר לא יכולה להתמודד עם קשייה, היא הלכה לקבר של הוריה ושטחה שם את כל בעיותיה. בלילה חלמה שההורים באים אליה ואומרים לה: "את התלוננת, אז בואי איתנו לבי"ד של מעלה ותשטחי את הטענות". היא הסכימה ללכת ואז היא ראתה אור גדול בקצה המנהרה, באמצע הדרך אמה נותנת לה מטפחת ואומרת לה: "תשימי מטפחת" והיא אומרת: "אמא, אני לא צריכה מטפחת, יש לי כיסוי ראש". האמא נתנה לה סטירה ואמרה: "אנו הולכים לפני כסא הכבוד, ואי אפשר להתחכם". ואז היא הסתכלה וראתה את כל קרובות משפחתה ואת אמה כולם עם מטפחות לבנות. ואז הגיעה למקום ששם אחזו בה הוריה מימין ומשמאל ונהיה אור חזק ומסנוור עד שהייתה צריכה לכסות את עיניה עם משקפיים כהות. סניגור וקטיגור הקריאו את זכויותיה וחובותיה והיא שטחה את טענותיה, ושליח העביר את דבריה לכסא הכבוד. ואז היא שמעה בת קול שאמרה: "תורידו את הפאה והכל יהיה בסדר!" כשהיא התעוררה מצאה את עצמה בתוך שלולית מים, רטובה כולה. מסבירה ד"ר מ. שלפי כל תאור החלום והצורה שבה היא התעוררה, היה זה מוות קליני.

סיפור מ"ט

קבלה על עצמה להחליף פאה למטפחת והתינוק שהיה צמח עם חיידק בראש הבריא לחלוטין

רופאה מפורסמת וצנועה סיפרה, שהתקשרה אליה אשה וסיפרה לה שהיא ילדה תינוק בריא ושלם. אחרי 10 ימים קיבל חיידק בראשו ונהיה צמח במצב קשה, שאפילו העיניים שלו לא זזו. הרופאה חשבה וביקשה בליבה, שהקב"ה יעלה במחשבה מה יש ליולדת לתקן, והנה הבריק לה רעיון שאולי זה תלוי בראשה של היולדת. הרופאה שאלה את האשה "מה את לובשת על ראשך?" וזו סיפרה שלכבוד הלידה קנתה פאה. הרופאה אמרה לה: "קחי מהר את הפאה ותזרקי אותה למטה ל"צפרדע" הירוק, שלא יישאר אפילו בפח שבביתך". והסבירה לה בענין כיסוי הראש עד כמה אשה חייבת בכיסוי ראש מלא. זאת היתה משימה לא קלה כלל, אך בסופו של דבר היא קיבלה על עצמה לעבור למטפחת. תוך כמה ימים הילד התעורר והוא בריא ושלם.

ר' ב' ט

זרקה את הפאות והבנים תוך יומיים
זרקו את הטלוויזיה מהבית

רבנית חשובה עשתה כינוס שבועי של שמירת הלשון ל-10 נשים וכל פעם היתה מכניסה את נושא הצניעות. כל ה-10 נשים עברו למטפחת לאט לאט. ביום מן הימים ניגשת אחת בתוך הקבוצה לרבנית אחרי השיעור ומספרת לה, שיש לה 2 בנים שהכניסו טלוויזיה לביתם, וכבר כמה חדשים היא מפעילה עליהם לחץ, וכל מיני עסקנים מנסים לשכנע אותם לזרוק את המכשיר הטמא, והעקשנים לא רוצים להוציא זאת מביתם. הרבנית אמרה לה: "את ברוך ה' עברת למטפחת בכיסוי מלא, אך את הפאות זרקת מביתך?" אמרה האשה שהפאות שלה מאד חדשניות ויפות וקשה לה לזרוק אותן ממש לאשפה. אמרה לה הרבנית: "מייד בבואך הביתה זרקי אותן, וה' יעזור". האשה החליטה כך לעשות, והנה תוך יומיים שני הבנים זרקו את הטלוויזיה מביתם.

3 נ"א 8

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת,
ובאותו רגע, הילדה שהיתה שעתיים במצב של מות
קליני, התעוררה

הפאנית מ. ס. מספרת שהייתה בחג מחוץ לעיר אצל הוריה. ילדתה בגיל שנה ושמונה חדשים קיבלה חום גבוה, תרופה להורדת חום ג"כ לא עזר והחום לא ירד. לפתע הילדה התכווצה, הסבתא צעקה "תראי מה קרה לילדה" ומרב פחד שמה אותה תחת הברז אך הילדה הכחיל לגמרי, הילדה שהייתה בת שנה ושמונה חדשים נראתה כבת 3 חדשים מרוב התכווצות. לקחו אותה באמבולנס לטיפול נמרץ, והילדה היתה שעתיים במוות קליני. ניסו לעורר אותה במכות חשמל אך ללא הועיל. האמא זעקה לרבש"ע שהיא מקבלת על עצמה להוריד את הפאה ולהפסיק לסרק פאות. ברגע שגמרה בפיה את המילים, הילדה פשוט התעוררה לגמרי בריאה ושלמה. והיום היא ילדה גדולה ובריאה והאמא עם מטפחת צנועה.

ס' נ"ב ס

קבלה על עצמה להחליף את הפאה במטפחת והילד שהיה בבית החולים הבריא

אחינו הקטן התכווץ באחד הלילות, אימי הזעיקה את כולנו, היינו אז ילדים קטנים - התקבצנו ואמרנו תהילים. והנה האמבולנס הגיע לקחת את האח, ואמי ישבה ובכתה. היא נזכרה בכך שלפני כמה ימים נגשה אליה אשה צדקנית ואמרה לה: "את יודעת, בעלי אמר לי שהשכנה (אימי) ש. ר. נראית כמו בחורה וזה ממש נורא". השכנה החליטה להעיר לאימי, אך עכשיו במצב כל כך קשה אמי קיבלה על עצמה, בלי לחשוב פעמיים, ללבוש מטפחת, ואחרי כמה ימים חזר התינוק בריא ושלם.

ב"ה

הנפטרת אמרה בחלום-מה שהציל אותי בשמים זה שקבלתי על עצמי להחליף מפאה למטפחת

רב מאד חשוב סיפר על אשה, שבאה לספר לו על בתה שנפטרה מהמחלה הידועה, ולפני פטירתה קיבלה הבת על עצמה לזרוק את הפאה ולחבוש מטפחת. אחרי זמן הגיעה בחלום לאימה ואמרה לה: "אמא, מה שהציל אותי בשמיים זה הכיסוי ראש שקבלתי על עצמי".

ס ב"ד ס

שתי חברות שקבלו על עצמן
ותוך תשעה חודשים ילדו שתיהן

מספרת ח. ר. מבית שמש שהיו לה שתי חברות שלא היו להן ילדים. בכנס מסוים של צניעות קיבלו על עצמן לקשור את מטפחתן בצורה "נורמלית" בלי הגבהות ובלי קשרים מיוחדים אלא רק קשירה בשתי הצוות. תוך תשעה חודשים ילדו שתיהן בשעה טובה ומוצלחת.

ב"ה ר

קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת
והגידול הממאיר שהיה לילדה שלה הפך לגידול שפיר

ר. ל. מתקשרת יום אחד לחברתה הרבנית ובוכה, שגילו אצל בתה גידול ממאיר בעמוד השדרה והרופאים אמרו לה שאין לה סיכויים והמצב קשה. אמרה לה חברתה הרבנית: "תבכי לה' שיראה לך מה את יכולה לעשות כדי לזכות בישועה". בינתיים עשו כנס שבו קיבלו כל מיני קבלות והחלטות טובות לרפואתה. אחרי כמה ימים היא מתקשרת ומספרת שהגידול התהפך ממאיר לשפיר. ר. מספרת שהספיק לה פעם אחת לראות ילד קרח במחלקה, וזה הספיק לה כדי להחליט להוריד את הפאה מהראש "שערות כנגד שערות"! ב"ה היום הילדה בריאה ושלמה עמו"ש.

ס ב"ו ט

קבלתי על עצמי כיסוי ראש מלא והדלקת ריאות הקשה ומדממת שהיתה לי נעלמה

שלום רב, אני כבת 32 כיום, לפני 6 שנים בגיל 26 חליתי בדלקת ריאות רגילה שהסתבכה לדלקת ריאות מדממת. אושפזתי בביה"ח עקב חום גבוה 42, ודופק מהיר 180. הרופאים סברו שתוך מספר מועט של ימים ניתן יהיה לרפאני ולשלחני הביתה, אך רבות מחשבות בלב איש... כעבור 5 ימים שהאנטיביוטיקה לא הועילה והחום רק המשיך לעלות והדופק כבר עבר את ה-220 ולחץ הדם ירד... איבדתי את ההכרה! בכוחותיי האחרונים זעקתי לרופא ונפלתי. הרופאים עשו מאמצים גדולים כדי לעוררני ולהוריד את חומי ע"י טיפולים שונים ומכאיבים. כשהתעוררתי החל חשבון הנפש שלי מדוע זה קרה לי? לא ניסיתי לתרץ את המעשים שלי, חיפשתי משהו שלילי שיכול היה לפגוע בי בצורה כזו. ואז בצבצה לי מחשבה בראשי אולי ה"מכה הזו" נחתה עלי בגלל שלא כיסיתי את הראש כראוי? וכשהרהרתי בזה נכנס רופא כבן 70 עם רופאים ויועצים מבתי חולים אחרים בירושלים וטען שהוא בטוח ב-100% - איזו מחלה חטפתי (וזה לא דלקת ריאות!) הרופאים שללו את דבריו הוא התווכח עמם, ושוב חשבתי לעצמי שזה לא היה קורה לי, לו הייתי שמה כיסוי ראש כראוי. וכך במשך הימים הרופא הוא טען כך ואחרים טענו אחרת, וכך הייתי במשך 10 ימים מחוברת להמון מכשירים, הדופק הגיע כבר ל-240, חום גבוה מאד ומונשמת.

כשהריאות המשיכו לדמם נתנו לי 4 מנות פלסמה, הפלסמה מקרישה את הדם וכך הסתבכתי קשות ... לא יכולתי לדבר כי היה יוצא לי דם. השתעלתי ללא הפסקה, ואסור היה לי לזוז. רק להסתכל על התקרה יכולתי ... ובמצב הזה, נותר לי רק לשוחח עם בורא עולם, בלב רק עם הנשמה. עכשיו שנותרתי לבד, שוכבת במיטה ללא תזוזה, חסרת אונים נשאר לי את אבא'לה שבשמים שאוהב אותי . ואז התחלתי לזעוק זעקה פנימית: "אבא שלי שבשמים ובכל העולם, תשמור עלי, אם לא בשבילי אז בשביל בנותיי שתלכנה בדרך הנכונה שנכוון אותן נכון ובשביל בן זוגי לעודד אותו ללכת לשיעורי תורה..." ושוב הרהרתי על כיסוי הראש, על החולצה הצרה ועל החצאית הקצרה וכו'. ושוב נכנס אותו רופא שהיה כמו מלאך טוב, ראיתי בפניו שהוא שליח טוב שרוצה בטובתי. ואז עמדה במוחי החלטה - אם אני יוצאת מכאן... בלי נדר אני אשים כיסוי ראש כראוי.

ואז... הרופא כמו אריה, באותו הרגע שהחלטתי, נתן הוראות לאחים והאחיות שהיו שם להכניס נוזל לתוך הוריד, לדלל את הדם. מיד החום החל לרדת וכן הדופק המהיר וכו', תוך שבועיים יצאתי מטיפול נמרץ למחלקה רגילה ואח"כ יצאתי מביה"ח, תוך התמודדויות חדשות שהמחלה הציבה לי. אסור היה לי להסתובב ללא גרביים אלסטיות, כדי למנוע מהקרישים לרדת למטה. שמתתי את ה"קסדה" (כיסוי הראש) שהגנה עלי, ואת המדים של צבא ה', חולצה רחבה, חצאית ארוכה ללא שסע. שמתתי לב שהמחלה פגעה בי במקומות שלא הלכתי צנוע. כיום אני בטוחה ב - 100% אילו הייתי מתנהגת מכף רגל ועד ראש בצניעות היתה לי הגנה מושלמת על כל הגוף. כיום אני בתהליכי

תשובה מתוך התמודדות עם המון ניסיונות, ואני מודה לה' על כל פעולה פיזית שנעשית לבד ללא עזרת אחרים! דרך המחלה הזו הגעתי להמון מסקנות חשובות, שמה שהיה חשוב לי בזמנו הלך והתמעט ומה שלא היה חשוב הלך והתעצם, וכל זאת זה ענין של הסתכלות פנימית על לב האדם, וראיה חיצונית שהעולם הזה רק הולך ומתדרדר, ואנו כקבוצה ענקית ומגובשת יכולים לתקן את הכול ע"י זעקות רמות לבורא עולם!

ס ב"ז ס

הרב אמר שתחליף את הפאה במטפחת ועוד השנה היא
תפקד, וכך היה

יהודי אחד לא נפקד בילדים שנים רבות. הלה ניגש אל הרב
וביקש ברכה להיפקד, הרב השיבו: "זוגתך תקבל ללכת
במטפחת ותסיר הפאה, ועוד השנה תיפקד". הללו אכן
קיבלו כך, ואכן נפקד בבן זכר בתוך שנה.

ס' ב"ה ס

החליפה מפאה למטפחת ונפקדה בבת, ואח"כ חזרה בה, והבת נפטרה

עובדה מעניינת סיפר הרמ"א פריינד זצ"ל שהייתה עם סבו הגאון הקדוש מנאסיד זי"ע, שפעם באה אליו אשה שלא זכתה להיפקד בילדים שנים רבות ובכתה לפניו. הרב שהיה מגדולי הפוסקים והצדיקים בהונגריה השיב לה: "אף שקשה מאד לפעול אצלכם שיהיו לכם ילדים, אמנם אם תבטיחי להסיר את הפאה וללכת מטפחת תזכי לבת אחת". האשה אכן קיבלה זאת וזכתה בתוך שנה לבת. עבר זמן מה והחלו כמה מחברותיה לשכנעה שתחזור לפאה הנכרית, כי הרב הרי אמר שיהיה לה רק בת אחת, וכבר יש לה אותה, ומהלחץ חזרה לפאה, כשהיא משתכנעת מדברי חברותיה, אך למרבה הצער נפטרה בת זו. האשה באה ישר בבכיות נוראות אל הרב מנאסיד. אך הרב שהיה בעל רוח הקודש מופלא זעק לעברה "מה את חושבת שזה משחק שביקשתי שתחליפי מפאה למטפחת? זה אש! שיחקת עם אש! איך חזרת לפאה? אינני יכול לעזור לך עכשיו.

ס' נ"ט ט

הסייעתא דשמיא שזכיתי בעקבות המעבר מפאה לכיסוי ראש

נשים יקרות! אני רוצה לשתף אתכן בלבטים הרבים שהיו לי ובקשיים עד להחלטה לעבור מפאה לכיסוי ראש כהלכה. ואם לאמר את האמת זה היה כרוך במאמצים מרובים עד כדי מסירות נפש ממש. אך כיום אני מאושרת ומודה לה' על כך שזיכה אותי לעשות את הצעד הנכון ולהחליף יופי חולף - ביופי אמיתי נצחי!

הסיפור שלי מתחיל לפני כ-17 שנים. כאשה חרדית חבשתי פאה כי היה חשוב לי מאוד המראה החיצוני. הפאה תרמה שארגיש טוב יותר בעבודתי עם הציבור.

המחמאות הרבות שקבלתי עודדו אותי לחבוש פאה. הרגשתי שאני מושכת תשומת לב הן מצד אנשים זרים והן מצד נשים.

זכור לי כי באחת מהפעמים שהתארחתי במקום מסוים סיפרה לי חברתי לאחר מכן, שבעלה התייחס אל פאתי... אז לדאבון ליבי, עדיין לא התעוררתי למשמעות הדבר הנורא - הסתכלות באשת איש. כותב רבינו יונה באגרת התשובה: "וצריכה האשה שתהא צנועה ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, שכל המסתכלים בה יורדים לגיהנום והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם, מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה וכשלו בה". עם כל הקשר העמוק שלי לפאה עלי לציין שלא הייתי שלמה עם עצמי.

כן, לא הייתי ש-ל-מ-ה עם עצמי!!

עמוק עמוק בלב, קיננה בי תחושה פנימית שאין זה נכון ללכת בפאה נוכרית!

כשנתקלתי במודעות רחוב נגד חבישת פאות בחתימת גדולי ישראל כמו ציטוט מדברי רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל: "שכל מי שהולכת עם פאה מכינה לה חומר הסקה לגיהנום". חשתי צביטה בלב וזה הגביר והעצים את תחושתי הפנימית כי אין זה נכון ללכת בפאה. ושאלתי את עצמי מה זה שווה שאני יפה לבריות, ומה בעיני שמים?... וזאת למרות שבאותה תקופה הפאות היו פשוטות יחסית ולא מושכות כפאות הקסטם של היום. כך חלפו להן שנים, כאשר חבישת הפאה היתה מלווה בספיקות וחוסר שקט פנימי.

אחד מבני שיחי הגיע לגיל המצוות וההתרגשות לקראת הבר-מצוה היתה רבה. למותר לציין שאם תמיד הקפדתי להראות טוב, הרי שעתה זה היה חשוב לי שבעתיים. השמחה סיפקה לי את ההזדמנות להתחדש מכף רגל ועד ראש כולל קניית פאה חדשה כמובן!

בשלב הזה עדיין היה ברור לי כשמש בצהרים שאחבוש פאה במסיבת הבר-מצוה אולם לאחר מחשבה עמוקה החלטתי שלא לקנות פאה חדשה מתוך לחץ של השמחה, אלא העדפתי להשאיל פאה מקרובת משפחה.

הספקות שהיו בתוכי הם שהובילו אותי להחלטה זו, רציתי לבחון את עצמי אם אני שלמה עם עצמי ועד כמה, וחשבתי שהמבחן האמיתי יהיה בקניית פאה לא מתוך פזיזות.

לאחר האירוע הגעתי למסקנה מתוך ישוב הדעת ומחשבה צמוקה, שאני לא מסוגלת להיפרד מהפאה משום שלא היה לי האומץ לשינוי!

כן, אני לא מסוגלת בשום פנים ואופן להוריד את הפאה. היא חלק ממני וזה לא בשבילי!!

קניתי פאה ארוכה לפי המודה של אז, הפאנית עיצבה לי את הפאה וגזרה לפי הצורך. בהגיעי הביתה מדדתי אותה, אלא שאז ציפתה לי אכזבה קשה, הפאה לא מצאה חן בעיני! אולם הפאנית שניסתה לעצב לי אותה שוב רק קלקלה לי את הפאה עוד יותר! חזרתי לביתי מ-א-ו-כ-ז-ב-ת מאוד!

היה ברור לי שאת הפאה הזו אני לא אחבוש! וכאן, בנקודה זו ממש התחיל לחול אצלי ה-מ-פ-נ-ה הרגשתי שמדליקים לי נורה אדומה משמים. זה היה הניצוץ הראשון בדרך למחשבה על הורדת הפאה. ורק יותר מאוחר הבנתי שהטעות של הפאנית לא היתה במקרה, היא היתה שליחה משמים!

בהזדמנות נוספת, קיבלתי שוב מחמאה לא צפויה מאדם זר לגבי הפאה וזה הדליק אצלי עוד נורה אדומה.

באזור מגורי, הכרתי אשה שלאחר שחזרה בתשובה כיסתה את ראשה מטפחת צנועה כיאה לבת ישראל. המטפחת הלמה אותה ושיותה לה מראה צנוע ואצילי, ולא ראו לה אפילו שצורה אחת! תהיתי לעצמי מהיכן האומץ ... החמאתי לה על המטפחת וסיפרתי לה שאני ממש מקנאה בה!

לעומת זאת, היא סיפרה לי, שביקשה מבעלה רשות לחבוש פאה כמו שלי... אולם בעלה ענה לה בהחלטיות ובצורה חד משמעית שאינה משתמעת לשתי פנים: "או אני או הפאה!"

לאחר ששמעתי זאת התעוררה בי שוב אותה תחושה פנימית כבעבר, שגרמה לי לא להיות שלמה עם הפאה. ואז חשתי רצון עז לעבור מפאה לכיסוי ראש מלא!

אבל מה עושים? איפה קונים? ואיך קושרים? התחלתי להתפלל לבורא עולם שיעזור לי וינחה אותי "כי הבא ליטהר מסייעין בידו" הרגשתי שיש לי סייעתא דשמיא גדולה! אותה בעלת תשובה סיפקה לי את המידע והיא אף סיפרה לי שנשים רבות פגשו אותה והתענינו לגבי קניית המטפחת ואופן קשירתה.

והשינוי המבורך חל בי!

בתחילה, חבשתי פאה ומטפחת לסרוגין, אולם לאחר שמצאתי סגנון קשירה שמצא חן בעיני קיבלתי דחיפה להרפות יותר מהפאה.

ואז הגיעה התמודדות נוספת, השאלות של הנשים בסביבה: "מה קרה לך?" "איפה הפאה שלך?" "האם המטפחת זה קבוע?"

... אך בד בבד היו כאלה שהוסיפו: "את יודעת, המטפחת הולמת אותך! את נראית אצילית!" המחמאות האמיתיות שקיבלתי, חיזקו אותי ונתנו לי את הכוחות להמשיך עם המטפחת. אם כי לעיתים רחוקות חבשתי פאה.

עם הזמן בסייעתא דשמיא השתחררתי לחלוטין "מכבלי הפאה", הלכתי רק עם מטפחת, וזקפתי זאת לזכותה של אותה בעלת תשובה שבעקבותיה החלטתי לשנות כיוון וללכת בכיסוי ראש מלא כהלכה.

בעקבות הורדת הפאה, הושפעו ממני ידידות שאף הן קיבלו אומץ והחליפו מפאה לכיסוי ראש. הייתי שלמה עם עצמי

לחלוטין וכל הספקות וההתלבטויות שכירסמו בתוכי נעלמו. ידעתי שאני לא משקרת את עצמי, קיבלתי כח לעמוד כנגד שאלות של נשים ששאלו אותי לגבי כיסוי הראש. בנוסף לכך התעצם אצלי רגש הצניעות ביתר שאת בבחינת "מצוה גוררת מצוה". התחזקתי יותר ברוחניות והקפדתי ללכת בביגוד צנוע יותר, כי הגעתי למסקנה שהכל מתחיל מהראש. כגון, לסגור את הכפתור העליון מעל בליטת העצם בפתח הצואר, להאריך שרוול עד כף היד, וויתור על צבע אדום בבגד, לא לצאת עם בושם לרחוב וכו'.

יש לי שמחה פנימית שאני לא מכשילה אנשים זרים - שיסתכלו עלי, ולא גורמת לנשים - שיקנאו בפאה שלי.

חז"ל לימדונו: "לפום צערא אגרא" - לפי מידת הצער שאדם הצטער ומסר את נפשו על קיום המצוה, כך יהיה גודל השכר ואכן השכר לא איחר להגיע!

תקופה קצרה לאחר מכן זכיתי להיוושע בישועות גדולות אשר הובילו אותי לעסוק בזיכוי הרבים בתחומים רבים ושונים. ואני יודעת בוודאות מוחלטת שאילולי הורדת הפאה, לא הייתי מגיעה למה שהגעתי היום! אני חשה בברור שזו מתנת שמים מיוחדת!

המיילדות העבריות במצרים נצטוו להרוג את ילדי ישראל, והתורה מעידה "ותיראנה המיילדות את האלוקים"... "ותחיינה את הילדים". בזכות היראת שמים הטהורה שהייתה בקרבם ומסירות נפשן להצלת חיי התינוקות, קיבלו המיילדות שכר "ויעש להם בתים". מיוכבד יצאו בתי כהונה ולויה וממרים מלכות.

כל דבר שעושים במסירות נפש, כל דבר קשה שמתגברים עליו אזי זוכים לגדולות. כשאשה באה לחבוש פאה או ללבוש בגד שאינו צנוע, והיא מתגברת על תאוותה ונמנעת, זוהי מסירות נפש אמיתית, מסירות שנובעת מיראת שמים המזכה אותה לקרבת אלוקים. כל אחת שתזרוק מביתה את הבגדים המחטיאים והלא צנועים ואת הפאות האסורות שגורמים צער לשכינה הקדושה, תראה ישועות גדולות בחינוך הילדים, בשלום בית, בבריאות, בפרנסה, בשידוכים וכו'...

תודה לך בורא עולם שזיכית אותי להתעורר! לממש את רצוני האמיתי - לעשות לך נחת רוח - ולזכות ללכת בדרך האמת - כרצונך ולכסות את ראשי כראוי לבת ישראל.

שרפה את הפאה והבעל שהיה גוסס הבריא לחלוטין

לפני כשנתיים עבר בעלי תאונת דרכים קשה מאד, וספג פגיעת ראש חמורה. כשפינו אותו לבית החולים מדד החובש פעימות לב בודדות ממש, והרופאים כבר הודיעו שאין לו הרבה סיכויים, ובמקרה הטוב הוא יישאר צמח. הכניסו אותו לחדר ניתוח למשך 14 שעות, ובסוף קראו לנו והודיעו שהלחץ במוח כבר עומד על 19, כאשר 19.2 זהו כבר מוות ודאי.

חשבתי לעצמי, במה אני יכולה להתחזק בראש כדי לזכות ולרפא את הראש, לא לקח לי הרבה זמן להבין. טלפנתי לאבי ובקשתי ממנו שילך מיד לביתי וישרוף את הפאה.

לאחר יום אחד בלבד, הלחץ במוח התאזן, והנוזלים החלו להתנקז. שבוע לאחר מכן ערכנו כנס לרפואתו, שם סיפרתי את הסיפור, ונשים רבות קיבלו על עצמן קבלות בצניעות לרפואתו. למחרת הוא התעורר, ולאט לאט השתפר מצבו, הוא קם והתחיל ללכת, והיום הוא ב"ה בריא לחלוטין. עד לא מזמן היו הרופאים באים לראות את המת - החי, והיו טוענים בלהט שאין לזה שום הסבר הגיוני, אך אני כבר יודעת מהו כוחה של קבלה בצניעות.

ס"א

שרפה את הפאה עם החמץ,

וכאבי הראש החזקים שהיו תקופה ארוכה נעלמו מיד

לאחר שנישאתי התחלתי ללכת במטפחת, אך ידידים רעים הטיפו לנו והצליחו לשכנע אותנו שכדאי שאחבוש פאה. מאז שנחה הפאה על ראשי, הגיעו איתה אורחים בלתי רצויים, כאבי ראש אדירים שהחלו לתקוף אותי ללא שום הסבר. הסתובבנו מרופא לרופא ובזבזנו למעלה מ- 30,000 ₪ על טיפולים דיקורים ושיקויים למיניהם, אך שום דבר לא הועיל.

נסענו לנהריה לצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א, ובעלי שטח בפניו את צרתי, אמר לו הרב "תזרקו את הטומאה מהבית", סתם ולא פירש. בעלי לא הבין למה התכוון הרב, אך העביר לי את הדברים. אני דוקא הבנתי היטב, אך בינתיים שתקתי.

כשהגיע ערב פסח, חשבתי שזוהי עת רצון לבער את הפאה ביחד עם כל הדברים הצריכים ביעור, והנחתי את הפאה בשקית בפנינת הבית. עוד לפני שהספקתי לשוחח על כך עם בעלי, הוא - שלא ידע מה יש בשקית חשב שזה חלק מהחמץ, ושרף את הכל. רק בליל הסדר הוא הבחין שאני יושבת עם מטפחת ושאל מה קרה, אך לא רציתי לצער אותו והתחמקתי. למחרת כאשר שאל שוב, סיפרתי לו. צער גדול מילא אותי, אך במהלך חול המועד הצער התהפך לשמחה, כאשר פניתי אליו ואמרתי לו: יעידו שמים וארץ, כבר שלשה ימים שכאבי הראש חלפו כלא היו!

ס"ב ב

החליפה למטפחת ובאותו חודש נפקדה

ארבע וחצי שנים זה אמנם לא המון זמן, אך זה בהחלט מדאיג כאשר החברים מסביב כמעט כולם עם ילד או שניים ואצלנו הבית שקט לחלוטין.

אינני יכול לשכוח את אותו היום שחזרנו ממקום מסוים, ואז אמרה לי אשתי "אני חושבת שאם נוותר על הפאה נזכה לישועת ה'". לא האמנתי למשמע אזני, אך הגבתי "אם את באמת רצינית, אז עכשיו כשנגיע הביתה, תשמידי מיד את הפאה, כדי שלא נעשה צחוק מההחלטה שלנו". היא הסכימה, וכך עשינו.

חסדי ה' כי לא תמו ולא כלו רחמיו, באותו חודש ממש התבשרנו בבשורה הטובה שכה ייחלנו לה, ומספר חודשים לאחר מכן כבר נשמע קול בכייה של תינוקת קטנה וחמודה מחדר הילדים שלנו!

ס"ה

הפאנית שהחליפה למטפחת והילדה הנכה הבריאה לחלוטין

בעבר הלא רחוק הייתי פאנית, לא סתם פאנית אלא ממש מודל לחיקוי. אצל נשים רבות חוות דעתי בהתאמת הפאה היתה כדבר בלתי ניתן לערעור. וכך התקדם לו העסק במשך קרוב ל-17 שנים והכל זרם ללא הפרעה, עד לאותו היום בו נולדה בתי, ויחד עם בשורת הלידה הודיעו לנו הרופאים שיש לילדה מום ברגל והיא תשאר נכה כל ימיה.

עולמי חרב בעדי. התחלתי לבכות כמו ילדה קטנה, וקיבלתי על עצמי להתפלל 40 יום בכותל המערבי, ולשפוך את ליבי לפני רבוננו של עולם שיחוס ויחמול וירחם. באחד הימים, לאחר שמיררתי בבכי חסר מעצורים, ניגשה אלי אשה הלבושה בפשטות ובחן יהודי, ושאלה מדוע בכיתי כל כך ובמה היא יכולה לעזור לי. סיפרתי לה את כאבי, ואז היא אמרה: "אני מאמינה שאם תוותרי על הפאה ותכסי את ראשך בצניעות אמיתית - תראי ישועה גדולה מחוץ לדרך הטבע" ברגע הראשון הייתי המומה, "מה?! אני, הפאנית הדגולה, אעבור למטפחת?! הייתכן כדבר הזה?!" נפרדתי ממנה יפה ושבתי לביתי, אך ככל שעבר הזמן ידעתי שהיא צודקת, והבנתי שרק מסירות נפש למעלה מדרך הטבע בכוחה לשנות את סדרי הטבע ולהביא רפואה לבתי.

ואכן, הלא ייאמן קרה, עשיתי את הצעד והתחלתי לצאת אך ורק במטפחת צנועה, וכמובן - סגרתי את העסק. ותהילות לה, גם הוא הפך בשבילי את הטבע, וכיום בתי היא ילדה

ככל הילדות, הולכת וקופצת ומשתובבת. יה"ר שתגדל
צנועה וחסודה ותהיה תמיד בריאה ושלמה.

אני חייבת לציין, שיחד עם מתנה זו זכיתי במתנה נוספת.
לראשונה בחיי התחלתי להרגיש מהי בושה יהודית, מהו
רגש של צניעות, והדבר השפיע על כל צורת ההופעה שלי
שהשתנתה לחלוטין.

ס"ד

החליפה את הפאה במטפחת והאולקוס נעלם תוך שבוע

נישאתי לפני כ-4 שנים ונולדו לי שני ילדים ב"ה. בתחילה כיסיתי את הראש בכובעים ובשלב מסוים בעלי ביקש ממני שאלך עם פאות, ואכן התחלתי ללכת עם פאות בכל מיני צבעים, צורות ומינים. נפקדתי ב"ה, וההריון לא החזיק זמן מעמד ונאלצתי להפיל. לאחר חודשיים שוב נפקדתי ושוב הפלה. הרגשתי שהדברים לא פשוטים ולא נעשים סתם במקרה. הרב של בעלי שליט"א אמר לנו מפורשות, שכל ההפלות קרו בגלל שהתחלתי ללכת עם פאות! ואני, להכעיס קניתי עוד פאה. לא שמעתי, ואפילו רח"ל עוד התרחקתי יותר. לאחר 3 חודשים, שוב הריון, ובחודש הרביעי שוב הפלה. ואז הרב שליט"א אמר לי שיש עלי דין קשה בשמים, ומה שיהיה הלאה כבר לא בשליטה. עדיין לא חשבת לבער את הפאות. שבוע לאחר ההפלה התעוררתי עם כאבי תופת בבטן. ממש לא יכולתי לישון מרוב כאבים. במיון אבחנו שיש לי אולקוס. התקשרתי לרב שליט"א וסיפרתי לו היכן אני והרב אמר לי שזה לא ייגמר בכך! "תשרפי את הפאות". אמרתי לרב שלא אלבש אותן, אך לשרוף אינני יכולה. הרב אמר לי "לא, לא, רק לשרוף!" באחד הימים כשהלכתי ברחוב הרמתי דף שעף על הרצפה, דף בצבע ורוד בוהק והיה כתוב שם: ריבוננו של עולם, אנא רחום וחנון זכני שאהיה בת ישראל כשרה וצנועה כרצונך והסר כל המפריעים מעבודתך. אנא השם, אתה המסייע לבאים להיטהר ואתה אמרת "פתחו לי פתח כחודו של מחט

ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", הנה אני עכשיו פותחת לך אבי שבשמים פתח כחודו של מחט ומתחננת לפניך, אנא השם, אני רוצה לשוב אליך בתשובה שלמה וללכת בצניעות, אבל קשה לי, יש לי הרבה ניסיונות ומפריעים, לך לא קשה שום דבר, תעזור לי להתגבר בשמחה על כל הניסיונות ותסלק מעליי את כל המפריעים ואזכה להיות יהודיה כשרה, כרצונך, הששה ושמחה בקיום התורה הקדושה, יהי רצון מלפניך שלא יכשלו בי בני אדם. אנא השם רחום וחנון, רחם עלי ועזור לי ושמע תפילתי. הדברים שהרב אמר לי. ממש בדיוק נמרץ! הרגשתי כמו מסר שמגיע אלי היישר מהשמים. אחרי שראיתי זאת הבנתי שאי אפשר לשחק יותר באש. צריך להשתמש באש לצורך אחר לגמרי... (לבער בה את הפאות). כשבעלי הגיע הביתה סיפרתי לו הכל, ושנינו לקחנו את שלושת הפאות שלי ובבכיות ותחנונים שרפנו אותן.

שלוש הפלות - כנגד שלוש פאות ...

ד' עושה עם כל אדם חשבון מדוקדק גם על מעשיו הטובים וגם על המעשים ההפוכים מהם ... לאחר שבוע היתה לי בדיקה אצל רופא גסטרו בקשר לאולקוס שלי. הרופא בדק אותי ואמר לי שאלך לביתי.

"אבל, אני חייבת את הכדורים, בלעדיהם אני ממש מתייסרת", אמרתי."

אך הרופא בשלו:

"גברת, אין לך שום אולקוס ואת לא צריכה שום כדורים. לכי הביתה...".

ידעתי שזה נס גלוי וכמו שהרב שליט"א אמר לי "תשרפי את הפאות ותראי ישועות", ואכן כך הווה!

והסיפור לא נגמר:

ערב אחד אני חוזרת הביתה ומריחה ריח של טיגון. בעלי אמר שכנראה השכנים מבשלים וגיליתי שכל הבית מלא עשן ופיח. מסתבר שאתמול בערב נשכח סיר בישול על הגז הדלוק בביתנו והוא נשרף, ובנס גדול לא התלקח הווילון שמעל הגז ולא ארעה שריפה, מה גם שבמרפסת היה לנו בלון גז גדול! כשדברתי עם הרב שליט"א הוא אמר שבזכות ששרפתי את הפאות ניצלנו משריפה. וכן ששריפת הפאות הסירה מעלי את הקטרוג הגדול שהיה עלי בשמים! לאחר שסיפורי התפרסם הגיעו אלי המון טלפונים. אחד הטלפונים היה מראש ישיבה שסיפר לי שתשע שנים שהוא שומר עיניים ולא מסתכל מחוץ לד' אמותיו, אך יום אחד כשיצא מהכולל הרים בטעות את עיניו וראה מולו אשה עם פאה. מאז המראה לא זו לו מהעיניים, ובמשך חודשיים (!) בכל פעם שרוצה לפתוח את הגמרא וללמוד - רואה לפניו את דמותה של אותה אשה ולא מצליח ללמוד. כך במשך חודשיים! לא מצליח ללמוד! והכל תלוי על צווארה של אותה אשה רח"ל! ד' ישמור! ואחרי שנה בדיוק משריפת הפאות, נולדה לה בת בריאה ושלמה. ישתבח שמו לעד!

ס"ה ט

הבבא סאלי בא בחלום ואמר "תורידי את הפאה ותהיה לך ישועה", וכך היה

אשה אחת שהיה לה בן מבוגר, והיתה פוקדת את ציונו של הבבא - סאלי זצ"ל בקביעות, שנה אחר שנה. באחת הפעמים בקשה מדודתה להצטרף אליה, הן נסעו יחד ובכו שם בתפילה לבורא עולם לישועה. באותו לילה חולמת הדודה שה"בבא סאלי" מגיע אליה בחלום הלילה ואומר לה "מה אתן כל כך בוכות? תורידי את הפאה ותהיה לכן ישועה".

ובהמשך החלום, הצדיק שם לה שטר על המצח כשהוא עטור בבגדי לבן. הדודה החליטה לספר את אשר חלמה לאחייניתה, ומספרת האחיינית שאחרי שבעלה שמע מכל זה הוא ביקש ממנה להוריד את הפאה, וכך באמת עשתה, והנה תוך שבועיים הבן התארס עם שידוך מצוין.

ס"ד

הילד הפטיק לנשום, ובזכות שהורידה את הפאה הילד הבריא לחלוטין

לנ. אירע סיפור מרגש במיוחד.

נ. היתה אחת שאוהבת מאד להתלבש יפה ולהתגנדר, היא חבשה פאה וכובע.

לקראת הברית של בנה החליטה ללכת בפאה שלמה, אך חששה מצערו ותגובתו של אביה, ואז שכנעו אותה שזה לא נורא ומותר, וגם בעלה אמר "כן". הפאנית הגיעה אליה עם פאות יקרות בסכום של אלפי שקלים. היא לבשה פאה יקרה וכך הלכה לברית. במשך הזמן קיבלה גאווה והתחילה להתלבש בהתאם: קצר, צמוד, אופנתי וכו' ובנוסף לגאווה, קיבלה גם מין חוצפה מסוימת. אחותה לעומתה הורידה את הפאה והתחזקה. היא עשתה שיעורים בביתה וכל פעם היתה אומרת לנ. לבוא לשיעורים. אך היא חזרה ואמרה: "אם זה על צניעות, אין מצב, אני לא באה לשיעור על צניעות!" יום אחד אחותה הודיעה לה כרגיל על השיעור ולאחר הויכוח הקבוע, אמרה לה אחותה: "תראי, אני אומרת לך את שלי". בלילה, היא החליטה שהיא רוצה ללכת לעזור לאחותה. היא שמה את הפאה היפה, התבשמה והתאפרה ובאה לעזור לה, ומשום מה היא נשארה. היא שמעה בשיעור דרשות חזקות מאד שעוררו אותה, כגון: סיפור אישי של פאנית ועוד. היא התאפקה כל הערב לא לבכות, ממש עצרה את עצמה. בסוף הערב היא ברחה משם במקום לעזור ולסדר, היא באה הביתה ופרצה בבכי. בעלה נדהם: "נ. מה קורה?" והיא בוכה

ואומרת: "תעזור לי, תעזור לי" והוא שואל: "מה קרה?", ושומע אותה שוב: "תעזור לי, תרחם עליי", עד שהיא אמרה לו שהיא רוצה להוריד את הפאה ואז הוא שואל: "מה, רק זה מה שקרה? בטח שאני אעזור לך, במיוחד שזה לקדושה" היא היתה המומה, איך ה' עוזר למי שרוצה באמת, שפתאום בעלה מסכים הרי קודם הוא לא הסכים". והוא הוסיף ואמר: "אבל אם את מורידה את הפאה, אז אין חכמות, את מורידה לגמרי". ואז היא אמרה "מה יהיה, שלמתי על הפאה אלפי שקלים מה נעשה?" ואז הוא ענה: "לזה אני אדאג". את הפאה היא לא רצתה למכור ולקבל את הכסף, משום שזה כסף שבא מהחטאת הרבים. היא החלה להתחזק אט אט בצניעות, קיבלה על עצמה דברים קטנים והמשיכה הלאה, נפרדה מהבגדים הצרים, קצרים וכו'. יום אחד היה כנס חיזוק וכיון שלילד שלה היה אבעבועות רוח עם קצת חום, היא נתנה לו אקמול ויצאה. באמצע הכנס בעלה מתקשר אליה כל הזמן שהילד קודח מחום ולא עוזר לו שום דבר, החום לא יורד.

הכנס היה באצטדיון טדי בירושלים ולא היה לה עם מי לחזור, כולם נשארו עד מאוחר מאוד, וכשסוף סוף הגיעה, היא רואה את הילד במצב ממש גרוע. היא לא ידעה מה לעשות, היא שמה אותו מתחת לברז מים קרים והילד הכחיל לגמרי, המצב החמיר. ופתאום היא רואה שגם העיניים שלו לא זזות והוא הפסיק לנשום ואז היא התחילה לצעוק. בעלה לקח את הילד השכיב אותו על הרצפה והתחיל להנשים אותו. היא התחילה לצרוח ולבכות, יצאה למרפסת וצעקה לאחותה שגרה ממול: "הוא מת", "הילד מת", "הוא מת", וכל השכנים רצו, ולא ידעו מה לעשות. ואז אחותה צועקת

לה: "תגידי לה' בזכות הפאה שהורדתי, בזכות הגרביים שהקרבתי תעשה שהילד יהיה בריא". היא החלה להגיד ולצעוק מילים אלו בהתרגשות רבה במרפסת.

בעלה מספר שלפני כן הוא ניסה שלוש פעמים להנשים את הילד ולא הלך, והוא היה בטוח שהוא הולך לשבת עליו "שבעה". כאשר היא הוציאה מהפה את המילים: "ה' הקרבתי לך קרבן, הורדתי את הפאה!" אז הילד פקח את העיניים...

לקחו אותו לביה"ח לבדיקות ולהשגחה היו לו מעט פרכוסים, אמרו שאולי יהיה לו אפילפסיה אבל ב"ה הילד בריא לחלוטין. כיום היא עושה שיעורי תורה בביתה, נשים מתחזקות אצלה בצניעות ונשים שהורידו דרכה את הפאות זכו לישועות. אשה שעשר שנים לא היו לה ילדים זכתה לילד, ואחרת שלאחר הרבה שנים זכתה לתאומים ועוד. כיום היא עולה ומתעלה בצניעות, בגדים רחבים, בלי איפור בלי תכשיטים ברחוב. והיא נראית בת ישראל כשרה.

ס"ז ע

החליפה את הפאה במטפחת והגידול הממאיר שהיה במח, הלך

בתי, אם לשלשה קטנטנים חלטה ל"ע בגידול ממאיר במוח. באחת השבתות כששהתה אצלנו, הביא אחד הילדים עלונים מבית הכנסת, וביניהם היה עלון חיזוק בנושא הצניעות. היא ראתה שם לראשונה את דברי הנביא בישעיה פ"ג 'הלוך וטפוף תלכנה', ואת מה שמפרש רש"י בשם התרגום יונתן בן עוזיאל 'שהיו קושרות פאות נכריות', ולאחר כמה פסוקים, על הפסוק 'ותחת מעשה מקשה קרחה' מביא רש"י שבגלל העוון האמור למעלה 'הלוך וטפוף תלכנה' אביא עליהם מכה המקרחת את הראש, בתי נבהלה מאד, מי כמוה יודעת איזו מחלה 'מקרחת את הראש'. עוד לפני הקידוש היא נכנסה עם בעלה לחדר, וביחד החליטו שהיא נוטשת את הפאה ועוברת למטפחת. מהחדר היא יצאה עם מטפחת, והאזירה היתה מחשמלת. אך הנס עדיין בושש לבוא, והרופאים הודיעו לה שעליה לעבור ניתוח ראש קשה ומסובך. הניתוח ארך שעות רבות, ובחופץ גומרת המשפחה את ספר התהילים עוד פעם ועוד פעם. לפתע התקשרה חמותה של בתי לברר מה המצב ושמעה שעדיין נמשך הניתוח. מיד תרמה גם היא את חלקה, וקיבלה על עצמה לעבור למטפחת לרפואתה. לאחר רבע שעה יוצא המנתח ומספר: "במשך שעות רבות ניסינו להשתלט על הגידול, אך לא הצלחנו. הגידול היה כ"כ אגרסיבי והשתלט על שלישי מכלי הדם. רק לפני רבע שעה הצלחנו פתאום להשתלט על

הגידול והניתוח הצליח. אינני יודע כיצד קרה הנס הזה".
הרופא אינו יודע, אך אנחנו יודעים היטב. ב"ה הבריאה בתי
ושבה לאיתנה.

ס"ח ט

החליפה את הפאה למטפחה והגידול הממאיר בראש נעלם

השקט והשלווה שהיו מנת חלקם של משפחת ... נקטעו באחת כאשר נתבשרו בבשורה האיומה על גידול ממאיר ל"ע בראשה של האם. מטיפול מסור בילדיה היא עברה לאשפוזים חוזרים ונשנים ל"ע. באחד הימים, כשהמחשבות השחורות והמפחידות רצות לה מול העיניים, היא זעקה בלי קול: רבונו של עולם, אם אני יוצאת מפה בריאה ושלמה אני מבטיחה לך מהפכה! מהפכה בכל מה שקשור לצניעות, אם רק תתן לי את הכח.

ואכן, ממחשבה למעשה, החליטה האשה להתייעץ עם מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, האם ההחלפה מפאה למטפחת בכוחה להעלות מזור למחלתה. הרב שמע את השאלה ואמר "בודאי" ובירך ברפואה שלמה, אך היא הוסיפה ושאלה: "אמנם גם בעלי מסכים לכך, אך ישנה התנגדות קשה מצד ההורים ומצד המשפחה". מרן זצ"ל שתק לרגע וחשב, ואח"כ אמר בהחלטיות: "תחליפי ואל תחששי, אין שום זכות לא להורים ולא למשפחה להתערב בזה!" וב"ה האשה החלימה, ומאז זכתה להרצות בעשרות כנסים לחיזוק הצניעות.

ס"ט ט

החליפה את הפאה במטפחת וכאבי הראש נעלמו

מעשה שהיה, אחת מבנות המשפחה של ה"בבא סאלי" זיע"א, החלה ללבוש פאה נכרית. בעלה שהתנגד לכך בכל תוקף, העלה חרס בידו. בצר לו ניגש לרבינו (הבבא סאלי זיע"א) והתלונן על אשתו, שהחלה ללבוש פאה נכרית. רבינו כינס את כל בנות המשפחה עם הרבנית, והחל להטיף מוסר בגדרי הצניעות, הלבוש וחומרת גילוי הראש לאשה וכו'. בסיום דבריו אמר רבינו: "כל אשה הלובשת פאה נכרית אפילו רק חתיכת פאה, מכינה לעצמה חומר הסקה, שבו ישרפו אותה בגיהנום". בצאתן מחדר רבינו, אמרה אותה אשה: נו, לא כל כך נורא, וכי כמה חומר הסקה יש בפאה נכרית, הרי השערות דולקות רק שניות אחדות ותו לא...

מעת שפלטה מילים אלו מפיה, החל ראשה של אותה אשה לכאוב כאבים עזים ביום ובלילה, ולא נמצא מזור לכאב ראשה. החלה האשה לפשפש במעשיה, ותלתה את כאב ראשה בדיבורה האווילי והשטותי. חזרה האשה יחד עם בעלה לרבינו ואמרה: "רבינו! חטאתי, עויתי, פשעתי, דברתי בלשוני דברים, אשר לא ייאמרו על דברי כבוד תורתו, והנני מבקשת סליחתך".

אמר לה רבינו:

אם תקבלי עליך לכסות את ראשך במטפחת, בלי כל חכמות והמצאות, יחדל כאב ראשך ונסלח לך! חזרה האשה לכסות

את ראשה במטפחת, ומיד חדל כאב ראשה! (ספר סידנא בבא
סאלי חלק ב' עמוד ע')

שמענו סיפור זה גם מפי אחת מבנותיו של הבבא סאלי
שנכחה במקום.

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, והחלימה באותו היום, מניוון שרירים חמור.

במחלקה קשה בביה"ח "תל השומר" אושפזה אשה כבת חמישים במצב של ניוון גופני חמור, כשהרופאים לא יודעים לאבחן את המחלה. אחרי חודשים של ייסורי איוב אמרו נואש. והמצב הדרדר. ערב אחד ניגשה אשה חרדית זרה אל דלפק האחיות ושאלה מי פה החולה הקשה ביותר. הצביעו על האשה האומללה. ליד מיטתה ישבו בני המשפחה שאינם שומרי מצוות.

"את רוצה להיות בריאה?" שאלה המבקרת הלא צפויה. בני המשפחה הביטו באורחת בחוסר אהדה בולט, אך לא כך החולה, שידעה שאין מי שיכול להושיעה, רק הבורא.
"אני רוצה להבריא" אמרה.

האורחת המשיכה "את צריכה לעשות משהו בשביל זה. להקריב משהו".

"מה?" שאלה החולה.

"את מעשנת בשבת?"

החולה ענתה שכן.

"האם את מוכנה להפסיק?"

בני המשפחה לא עמדו במתח ופרצו בצחוק נבוך ורועם.

"אני מוכנה הכול בשביל להבריא!" נשמע קולה של האם.

“את מוכנה גם לכסות את הראש כמו שהתורה דורשת?”
 הפעם איש לא צחק. המתח היה רב.
 “כן” ענתה החולה, ומשהו מתוך עיניה נצץ והבריק.
 האורחת המוזרה הגישה מטפחת ראש לאם “שימי על ראשך,
 ואל תעשני בשבת הקרובה! וה’ ישיב לך בחסדו את
 בריאותך”. הילדים צחקו שוב במרירות למראה האם
 המיוסרת והמטפחת לראשה. האורחת ברכה אותה בחום
 ויצאה.

עכשיו ניסו הבנים לשכנע את אמם ל“צאת מהשטויות”.
 כפיה דתית בלתי נסבלת להיטפל לחולה אנושה! אך לא
 עברה שעה, והלא יאומן קרה. ה’ התחיל להושיע!! זעקה
 רמה נשמעה “אני מרגישה זרם ביד השמאלית!”
 הרופא ביקש שהיא תזיז את היד, והיד זזה. הכול עצרו את
 נשימתם. אחרי מספר דקות צעקה החולה שיש זרם ביד
 השנייה. גם זו זזה. הרופאים עמדו משתאים ליד מיטתה,
 צופים בכוח הבורא וחסדו אל יראיו. הם ראו איך הרגליים
 חוזרות מעצמן לחיות. החולה יכלה כבר לדרוך על
 המרצפות. עוד באותו יום הלכה על שתי רגליה, אחרי
 חודשים של ניוון הולך וגובר. בסוף השבוע שוחררה
 לביתה. במוצאי שב”ק הקרוב ערכה סעודת הודיה בביה”ח
 כשהיא מספרת את הנס ומה שקבלה על עצמה. פורצת בבכי
 מדי פעם. וגוררת גם את המשתתפים לפרצי רגשות עזים.
 האשה שחזרה בתשובה שלימה מקווה שבני המשפחה
 יקריבו גם משהו בשביל ה’, והרי ראו עין בעין את רחמנותו
 האינסופית על השבים אל חוקיו ומשפטיו הקדושים.

ע"א

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והקליע עף ליד המצח ועשה רק שריטה קלה

הרב אברהם ברוך שליט"א סיפר:

רב ידוע בפתח תקוה יודע הכל על הבן אדם, אפילו מה היה לפני עשר שנים ...

הוא מספר שנכנסה אליו אשה ללא כיסוי ראש והוא אומר לה כך: "אני רואה שבנך בסכנת חיים ממש, את צריכה ללבוש כיסוי ראש על מנת להציל את חייך."

האשה שהייתה חילונית אמרה שקשה לה, היא לא רגילה לכך, ואז הרב אמר לה שהבן שלה יכול ח"ו למות, לאחר שהבינה שהרב הוא צדיק וכדאי לשמוע בקולו, היא קיבלה על עצמה כיסוי ראש. בשבת, ניגשה אליה חברה ושאלה אותה "האם בנך חזר בתשובה? בשבת הוא עלה לתורה וברך "הגומל". האם לא ידעה על מה היא מדברת. לאחר מכן סיפר לה בנה, שבצבא הוא ירה בטעות על עצמו והקליע עבר במצחו, ועשה לו שריטה בלבד! הקליע יכול היה לחדור למוח ולגרום למותו, הוא ניצל ממות בטוח!

ס"ע"ב ט

הנפטרת באה בחלום ואמרה: "בגלל ה'חצי פאה' שלבשה
אין לה מנוחה בעולם העליון"

סיפורה של גב' ר. י.

אני הורדתי פאה בגיל 40 בערך. אצלנו במשפחה שלי ושל
בעלי (משפחה ספרדית מיוחסת) כולן הלכו עם פאות. לאחר
מספר שנים במטפחת, יום אחד, אני מסתכלת בעצמי בראי
ואני אומרת לעצמי: "תראי איך שאת נראית... כבר
מתבגרת אולי כדאי להוסיף למטפחת פוני, אולי חצי פאה
כדי להראות קצת יותר צעירה..." ככה התלבטתי מול
המראה. באותו יום כשאני יורדת מהבית אני רואה מודעה
על כנס שיערך בביהכ"ס השכונתי, ואני, שלא הולכת
בד"כ לשום שיעור או מופע, מחליטה שהפעם כדאי ללכת.

הערב התחיל עם הרבנית ל. ואני אומרת לעצמי "או זה
בענין הצניעות... אני תיכף הולכת הביתה..." בכל אופן
נשארתי וזה הסיפור שאני שומעת בהרצאה: אשה אחת
שנפטרה, באה מהעולם העליון בחלום לחברתה ואמרה לה
שאין לה מנוח בעולם העליון בגלל ה"חצי פאה" שהיא
לבשה, חברתה הבטיחה לה בחלום שהיא תדליק נרות
לעילוי נשמתה ושבעלה ילמד משניות ואז נעלמה ...

באותו יום התקשרה אליה חברה מבלגיה ושאלה אותה
בענין הפאות מה אומרים הרבנים בארץ וכד'. ... אמרה לה
אני לא יודעת מה אומרים הרבנים אבל בואי ואספר לך
חלום שחלמתי, ומספרת לה את החלום הנ"ל. אותה חברה

מחו"ל השתוממה: מה? לעבור 70 שנה ולסבול בעולם העליון בגלל חתיכת בד??? וקיבלה על עצמה מיד ללבוש מטפחת כראוי, וכיוונה שזה יהיה לעילוי נשמת אותה אשה שנפטרה. לאחר מכן חולמת שוב את חברתה מהעולם העליון שאומרת לה "מאז שחברתך קיבלה על עצמה להוריד את חצי הפאה הגעתי למנוחתי במקומי" ואני שומעת את הסיפור הזה ומצטמררת: הרי ממש אני רואה בחוש את הקב"ה מדבר אלי - קיבלתי תשובה משמים וכמובן החלטתי חדש משמעית: אני נשארת עם המטפחת ללא שום תוספות!

ע"ה ט

**הבעל נרדם בנסיעה והאוטו התהפך ונמעך לגמרי
ובזכות שהחלפתי למטפחת יצאנו כולם שלמים**

ב. ח מספרת:

הסיפור שלי מתחיל כשיום אחד הקשבתי לאחד מערוצי הקודש, דבר שאני בד"כ לא עושה, ובדיוק היתה דרשה של הרב שבדרון זצ"ל בגנות הפאות.

מקרה חשבתי.

למחרת כשפתחתי שוב את הרדיו לשמוע שיעור תורני שוב היה הרב שבדרון זצ"ל ולאחריו סיפורה המדהים של הרבנית ל.

כשהתקשרתי לעורך התוכניות בערוץ הוא הפנה אותי לגב' א. שהפנתה אותי לרב ליפשיץ שליט"א שאיתו למדתי את הסוגיה של איסור חבישת פאה. לאחר שלמדתי את הסוגיה לפרטיה ידעתי שפשוט אין לי תשובה והוא צודק! בעלי נכנס לעובי הקורה ולמד גם הוא את הסוגיה במשך שלושה ערבים עם הרב ליפשיץ שליט"א שבסופם אמר לי: "אין לי לאן לברוח...".

במשך תקופה קצרה הלכתי עם כובע על הפאה ולאחר מכן עם מטפחת כשרה כהלכה! והשינוי ב"ה חל בשאר הדברים הדרושים חיזוק בצניעות: חצאיות רחבות, חולצות מכופתרות ולא צמודות וכו'... וכו'... התחלתי גם לתת שיעורי - קודש וחיזוק לנשים.

שנה לאחר השינוי המבורך נסענו בעלי ואני עם 2 תינוקות, ובעלי נרדם. הרכב סטה מהכביש לכיוון תעלה שהייתה בצד הדרך. מה שאני זוכרת מהתאונה זה שלא ידעתי היכן אני נמצאת, ניסיתי להחזיק בתינוקות שלא יפגעו וצעקתי לד': ד' תציל אותנו בזכות שהורדתי פאה, בזכות המטפחת ושיעורי התורה, ד' תציל! באיזה שהוא שלב הרכב חזר לכביש ונעצר! קמתי ממקומי, האוטו מעוך לגמרי וכולנו ב"ה בריאים ושלמים, הנהגים שהיו על הכביש וראו את מה שקרה לנו, לא האמינו, כשראו שיצאנו ב"ה בריאים ושלמים. נס! נס! הם קראו "יש אלוקים!"

ס ע"ד ס

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא,

והתינוק שנדבק בדלקת קרום המוח חיידקית ל"ע, הבריא לחלוטין

אשה מחו"ל ששמרה שבת וכשרות אבל לא כיסתה את ראשה, ילדה בן שני.

יומיים לפני שהשתחרר מביה"ח גילו הרופאים שהתינוק נדבק מתינוק אחר במחלקה בדלקת קרום המוח חיידקית ל"ע. למי שלא יודע, המחלה הזאת מסוכנת מאד וק"ו לתינוק בן יומיים! הכניסו אותו לאשפוז במחלקת טיפול נמרץ ונתנו לו טיפול אנטיביוטי מאד חזק. הרופאים הטובים ביותר בתחום טיפלו בו והמצב לא היה פשוט בכלל. כשאנטיביוטיקה מתחילה לפעול, החום צריך לעלות למשך יומיים, ואח"כ לרדת. אם החום לא עולה או שעולה יותר מדי, סימן שהאנטיביוטיקה לא פועלת...

בתחילה באמת לא הועילה האנטיביוטיקה ובמשך חודש שלם לא היה שום שיפור במצבו. בכל יום האמא היתה מבקרת אותו והייתה במצב רוח ירוד, כשהיא שואלת את עצמה במה אפשר לעזור לו. הבדיקות שעשו לו היו מאד קשות, והמצב שלו לא השתפר. עד כדי כך, שהרופאים אמרו לאמא לא לבוא לבקר אותו יותר...

יומיים לפני שהייתה צריכה להיעשות בדיקה מאד חשובה לתינוק, ישבה האמא ובבכיות אמרה תהילים ובכתה אל ד': "מה אני יכולה לעשות?" פתאום הרגישה שמשמים היא

מקבלת תשובה "הבן שלך חולה בראש ואת לא מכסה את הראש"

חשבה, אולי אלבש כיסוי ראש, "זה כנגד זה".

נציין רק שאצלם במשפחה לא הלכו כלל עם כיסוי ראש ואפילו התנגדו לכך. היא לא חשבה פעמיים, הלכה לקנות כיסוי ראש ושמה על הראש. לאחר יומיים, כשהייתה צריכה לקבל את התשובה של הבדיקה החשובה, ביקש מהם הרופא המטפל לבוא ביחד - ההורים - לפגישה עם הרופא. הם מגיעים, מוכנים לשמוע את הבשורות הכי גרועות ח"ו, ופוגשים ברופא מלווה בשני רופאים נוספים. הוא מציג אותם בפניהם ואומר שהם רופאים בכירים שהביא אותם במיוחד לפגישה: התוצאות של הבדיקה שעשו לילד היו אמורות להגיע למס' 120 ואח"כ לרדת. התוצאה היום היתה אפס.

לא האמנו, עשינו שוב ושוב והתוצאה אפס! זה פשוט לא יכול להיות, אין מקרה כזה בעולם בכל ההיסטוריה לא קרה כזה מקרה שהמחלה נעלמה כ"כ מהר בלי להשאיר סימן. הרופא ממשיך: אני לא יודע מה עשיתם אבל ד' שמע אתכם! הרופא אמר שצריך לבדוק את הילד היטב בהמשך, לראות אם לא נשאר פגוע או בראש או בגוף ח"ו.

היום הילד בן 3 עמו"ש בריא ושלם, ההורים התחזקו עוד ועוד, עלו לארץ ישראל, והאבא לומד בכולל!

ע"ה 8

החליפה את הפאה לכיסוי ראש מלא ונפקדה, אחרי 16 שנה ללא ילדים

אחת מנשות ירושלים מספרת ש-16 שנה לא היו להם ילדים. חיכו וציפו וניסו לא להתייאש הלכו לרבנים לבקש ברכות, עשו כל מיני השתדלויות, ומה שניסו לעשות לא העלה פרי. עד שאישה זו החליטה להשתנות. הדבר הראשון שעשתה - הורידה את הפאה לגמרי ולבשה כיסוי ראש צנוע. וכמובן כשמתחילים מהראש אז הגוף מקבל השראת קדושה, התחילה להתלבש בבגדים יותר צנועים, והמשיכו לקוות לישועה, והישועה לא אחרה להגיע. הזוג נפקד בבן אחרי השינוי שהאשה עשתה בצניעות, וכיום יש להם 4 ילדים כן ירבו. וכמובן, שהיא ממשיכה בדרך זו השראת השכינה משרה בביתם.

ע"ז

הנפטרת אמרה בחלום: "אל תשאלי, בגלל "הפוני" הקטן
שהייתי הולכת אני סובלת פה, תעשי משהוא בשבילי"

מספרת אסתר מירושלים שראתה בחלומה את שכנתה. גב'
אסתר שאלה אותה:

"תגידי לי באיזה גן עדן את?"

שכנתה ענתה לה: "אל תשאלי, בגלל הפוני הקטן שהייתי
הולכת, מזה אני סובלת, תעשי משהו בשבילי", ונעלמה.

ע"ז ט

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא, ובאותו רגע, הלידה שהסתבכה עברה בקלות

גב' ס. ר. לפני שנים לא היתה כ"כ שומרת תורה ומצוות (שומרי מסורת).

הגב' שלום ע"ה שהייתה מתגוררת קרוב אליה, דיברה תמיד על ליבה שלא תקנה חולצה ללא שרוול, שתקנה בגדים יותר צנועים וכך התחזקה יותר ויותר היא הכניסה את בניה לתלמוד תורה, ואת ביתה לבית יעקב, עד לכסוי הראש. קשה היה לגב' ס. ר. לכסות את ראשה וכך עברו להן שנתיים עד שגב' ס. ר. היתה צריכה ללדת את הילד החמישי. בחדר לידה אמרו לה הרופאים שהילד נמצא בסכנה. גב' ס. ר. חשבה לעצמה הרי "אשרי הגבר אשר בוטח בד'".

אך שעות הרופאים חיכו וחשבו האם לעשות ניתוח או לא, לבסוף החליטו לחכות.

גב' ס. ר. חשבה לעצמה שאולי תקבל על עצמה לכסות את ראשה?

מיד פנתה היא לד' ואמרה: "רבש"ע אני אשים תמיד כיסוי על ראשי".

דקה אחרי-כן התחילה לידה.

היא ראתה שהמצב מתחיל להסתדר אז אמרה מיד: "אני אשים כיסוי ראש רק בשבתות וחגים" ומיד באותו רגע, הלידה נעצרה, והיא נשארה כך שעה שלמה של סבל, עד

שקראו לרופא מיוחד שיבוא לנתח, שהרי אי אפשר פה לשחק בחיים של אם וילד.

כשהרופא נכנס, אמרה אותה אשה: "רבש"ע אני מבטיחה לך שהכיסוי ראש יהיה תמיד על ראשי". באותם רגעים ממש הלידה התקדמה והאשה ילדה ללא ניתוח.

ס ע"ה ס

אני בגיל 50, ומעולם לא ידעתי שאסור ללכת עם פאה

אני אשה כבר בגיל "חמישים" ומעודי לא שמעתי על איזה צל של איסור בחבישת פאה, גם לא מפי מורות, מחנכות ומדריכות, בכל הכיתות והסמינר - הדבר היה בעיני גלאט כשר למהדרין.

לאחרונה נודמן לי לקרוא בענין זה, ולתדהמתי נתגלה לי שהענין רחוק מלהיות פשוט, והפוסקים אוסרים את זה באופן חמור ביותר, ובכל הדורות היתה שורה בזה מבוכה רבה.

המידע הזה כבר עשק את מנוחת נפשי ולא הרפה ממני עד אשר הגעתי לכלל החלטה, מה לי להסתבך בדבר חמור כזה של איסורי תורה - גם האיסור עצמו, וגם באיסור הנורא של החטאת הרבים שהרמב"ם כותב על זה בהלכות תשובה פ"ג הלכה ו': "ואלו הן שאין להן חלק לעולם הבא אלא נכרתים ואובדין ונידונין על גודל רשעם וחטאתם לעולם ולעולמי עולמים... ומחטיאי הרבים".

ובהלכה י': "מחטיאי הרבים כיצד? אחד שהחטיא בדבר גדול כגון ירבעם וצדוק ובייתוס, ואחד שהחטיא בדבר קל אפילו לבטל מצות עשה". ומשהגעתי לכלל החלטה, אצתי מיד להוציא מחשבתי מכח אל הפועל וקניתי מטפחות, לפני שיהא סיפק ביד היצר להתגבר עלי ולהעכיר את דעתי בנכליו.

ע"ט

איך זה שמעולם לא אמרו לנו שפאה זה אסור?

אני מלאה תמיהה על בתי הספר שלנו שמתפקידם לחנך את התלמידות לכל מצוות הבורא ולהליכות בת ישראל כראוי ולצניעות מהודרת.

איך זה שמעולם בכל שנות לימודי, אם יסודי או תיכון לא שמעתי מעולם אף מילה אחת בנושא הפאה הנכרית, בעוד שבכל נושא אחר ביהדות השמיעו לנו על המון הידורים והחמרות, והוחדר בנו הרצון והחשק לחבב את המצוות ולהדר בהם בכל כחנו ולברוח מכל חשש איסור ולהתרחק מן הכיעור ומן הדומה לו עד קצה האחרון. אם כן איפה בנושא מרכזי שכזה - צניעות בת ישראל - מצות כיסוי הראש - היתכן כ"כ להזניחו ולהשליט בו בורות מוחלטת.

בבורות נבערה זו עמדותי עד אחר חתונתי כאשר בעלי פרס בפני את נבכי הענין, ונודע לי ערעור כשרות הענין לאשורו, וב"ה אני שמחה ללכת חבושת כיסוי ראש במטפחת כהוגן, וברוח הדבקות והחביבות במצוה אשר הוחדר בנו בבית הספר.

ס' ב' ט

פתאום התברר לי שהפאות של היום הם "פשוט אסורות"

לאחרונה פגשתי בחברתי, אשה רצינית ואשת ת"ח מופלג, ולתדהמתי היא חובשת מטפחת לראשה, לשאלתי בפנים מתמיהות: מה קרה? נענתה לי: כמוני כמוך היו הדברים רחוקים ממני והלאה, עד היום שהוא אשר חזר בעלי מהכולל ברגשת נפש פיו ממלמל ולא פוסק: לא יאומן! לא יאומן כי יסופר! למול סערת רוחו נתמלאתי סקרנות כולי, וכל כולי אוזן לשמוע דבריו הקולחים בהתפעלות אודות נושא הפאה הנוכרית אשר עלה היום בביהמ"ד על שולחן הדיונים, ולאחר משא ומתן משולהב וניתוחים מעמיקים בנידון הגיעו למסקנה האריות שבחבורה תלמידי החכמים המובחרים בכולל, כי לפי מה שהתברר לאחרונה, הפאות של ימינו (אף הפשוטות ביותר) הם "פשוט אסורים" "נוי שערות ממש" איננו כיסוי - ולא מצניע ומונע הרהור כלל - ולא על כגון זה דנו בכלל להיתר, ואין כאן שום היתר, ולא נותר לנו כי אם לדונם לכף זכות, כי היא שגגה עצומה הנובעת מטעות וערבוב מושגים אשר נשתרבב בתוך הלכה חמורה זו, אשר אינה מתגלית כי אם אחר לימוד הסוגיה במתינות וניתוח מעמיק בשרשי הענין.

אם אמנם ללמד עליהם זכות מצוה עצומה היא, אבל אין בה כדי להקל מחומר הענין, לא לנו הכבוד וההדר להסתמך על היתרים קלושים שכאלו ... דבריו הבהירים ומלאים שלטון חכמת התורה לא הותירו לי עוד מקום לתהות ולהסתפק מה עלי לעשות.

מכאן והלאה ... תוך שאני מפשפשת בעצמי איך אתחיל לשקול צעדי מעתה, ורוח ממרום נסכה בי בעוז, וחדוות קודש נשבה בכל איברי, בריה חדשה מצאתי את עצמי, חפצה וחושקת לעשות רצון קוני בשלמות, ורגלי החלו מוליכות אותי ורצות כצבי לעבר חנות מטפחות, וברגשת קודש מדדתי והתאמתי מטפחות לפי מידתי כראוי לעסוק במצוה מפוארה שכזו...

מה אומר לך. מאז, מלווה אותי הרגשה קבועה וחדות קודש על אשר אני זוכה בכל רגע לקיים מצוה עצומה זו של כיסוי הראש, ולהעשיר את אוצרי בגן עדן עד אין קץ.

ס ב"א ס

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והבריאה לחלוטין מהגידול הממאיר שהיה

אשה אחת מתקשרת לחברתה הרבנית ומספרת לה שגילו
אצל בתה גידול ממאיר בעמוד השדרה, והרופאים אומרים
שמצבה קשה ואין לה סיכוי לחיות.

אמרה לה חברתה הרבנית, תתפללי להשם שיאיר את עינייך
לדעת מה לעשות.

החברה נזכרה שראתה פעם במחלקה אונקולוגית ילד קרח,
ואז החליטה להחליף את הפאה למטפחת (שערות כנגד
שערות).

ואז באורח פלא בבדיקות הבאות שעשתה הילדה גילו
שהגידול לא ממאיר.

ומאז ועד היום הילדה בריאה לחלוטין.

ב"ב

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת ונפקדה לאחר 10 שנים ללא ילדים

אשה אחת שלא היו לה ילדים במשך כעשר שנים, נכנסה לרבינו הקדוש הרב יצחק כדורי זצוק"ל וביקשה שיברך אותה בבנים זכרים.

הרב ברך אותה ופטרה לשלום.

לאחר שהאשה יצאה אמר הרב לרבנית אשתו, שתרוץ אחרי האשה ותגידי לה שאם היא תוריד את הפאה ותלך רק עם מטפחת היא תיפקד.

רצה אחריה הרבנית ואמרה לה את דברי הרב. האשה מיד קבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת, ולאחר שנה באה האשה לבית הרב לבשר לו שנפקדה בשעה טובה.

ס ב"ג ר

קיבלה על עצמה להחליף את הפאה למטפחת והסינוסיטיס נעלם

אשה אחת סבלה מסינוסיטיס כרוני במשך שנים רבות.

הרופאים קבעו שאין מנוס אלא רק לעשות ניתוח.

האשה קבלה על עצמה להוריד את הפאה וללכת רק עם מטפחת, וראה זה פלא המחלה נעלמה לחלוטין, ומאז כבר מספר שנים ואין זכר למחלה.

ס ב"ד ס

חלתה במחלה האיומה... רח"ל 7 שנים,
בגלל 7 שנים שהלכה עם פאה

מעשה בילדה אשר חלתה במחלה האיומה רח"ל מאז לידתה,
עד שנפטרה בגיל שבע וחצי מ"המחלה" ... ל"ע.

לאחר פטירתה באה הילדה בחלום אל הרב הצדיק רבי יצחק
רצאבי שליט"א מבני ברק ואמרה לו, שכל השבע וחצי שנים
שסבלה בעולם הזה היה בעבור שבע וחצי שנים שהלכה עם
פאה נכרית... (הכוונה בגילגול הקודם)

נפלאות דרכי השם!

ס ב"ה ס

החליפה את הפאה למטפחת והגוש נעלם

אשה אחת שגרה בבני ברק הלכה עם פאה וכובע.

יום אחד גילו אצלה גוש... רח"ל.

האשה בכתה רבות לבורא עולם, ובתוך כך התחילו לעשות לה את הטיפולים הידועים.

פנתה האשה לרופאה מבית שמש.

אמרה לה הרופאה אולי תעשי משהו בשביל הקב"ה ותוריד לי את הפאה?

האשה הורידה את הפאה והלכה עם כיסוי ראש מלא, וראה זה פלא האשה נרפאה לחלוטין.

ס ב"ר ט

קיבלה על עצמה כיסוי ראש מלא והמחלה האיומה נעלמה

אשה אחת שגרה בארה"ב חלתה במחלה... ל"ע.

התקשר בעלה לביתו של הרב הקדוש הרב כדורי זיע"א
ובקש מהגבאי שיכנס לרב כדי שיברך את אשתו.

נכנס הגבאי לחדר, ועוד לפני שפתח את פיו לומר לרב את
הבקשה, אמר לו הרב "לא צנועה".

יצא הגבאי החוצה והתקשר לבעל ושאל אותו אם האשה
הולכת בצניעות, ענה הבעל לא כל כך.

שאל הגבאי האם היא תהיה מוכנה ללכת מהיום עם כיסוי
ראש מלא-מטפחת?

כן, ענה הבעל ובלבד שתתרפא.

נכנס הגבאי בחזרה לרב, והנה עוד לפני שהגבאי פתח את
פיו, שאל הרב "קיבלה על עצמה"?

ענה הגבאי כן.

הרב ברך את האשה, והנה היא נרפאה כליל, וחיה עד היום
בריאה ושלמה יותר מעשרים שנה מאז ועד היום.

ס ב"ז ס

הסירה את הפאה, והבן שחלה ב"מחלה"... הבריא לחלוטין

אשה אחת שבנה בן ה-13 חלה ל"ע במחלה האיומה...

באותו היום שהבן אושפז בבית החולים החליטה האשה
שהיא מסירה את הפאה אחת ולתמיד. והנה...

הבן החלים לחלוטין!!!

ב"ה

זרקה את הפאה והמחלה האיומה ... ל"ע נעלמה

אשה אחת כבת 27 גילו אצלה את המחלה... מסוג נדיר.

כשגילו את המחלה זה היה כבר בשלבים מתקדמים והרופאים אמרו שבדרך הטבע אין שום סיכוי להחלים.

לפני אחד הטיפולים הביאו לה פסיכולוגית כדי שתסביר לה איזה תופעות לוואי יש לטיפול כמו נשירת שערות וכו'... וכדאי שתכין לעצמה פאה. הבעל שרצה לשמח אותה, קנה לה פאה יוקרתית בשתים עשרה אלף דולר!!! (12.000 דולר).

כשחזרה האשה הביתה החליטה, שאת הפאה היא לא תלבש יותר, ואף עשתה מעשה. לקחה את הפאה היוקרתית, גזרה אותה לגזרים, וזרקה אותה ישר לפח.

שבועיים לאחר מכן עשתה בדיקות, והנה הפלא ופלא ... המחלה נעלמה כליל.

זיכוי הרבים

רוצים לזכות במצוה גדולה של זיכוי הרבים?
 חז"ל אומרים: "כל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו".
 אפשר לעשות זאת בקלות ללא הרבה השקעה ומאמץ,
 ומאידך השכר של מזכה הרבים הוא עצום ולנצח נצחים.
 הנה מספר רעיונות פשוטים למי שמעוניין לזכות את
 הרבים:

מתנה

אפשר לתת ספר זה במתנה לאירועים קלים. העלות היא לא
 גבוהה ומאידך השכר עצום.
 אין צורך לשכנע אנשים. נתינת הספר היא הפעולה היחידה
 הנדרשת, הספר כבר יעשה את שלו.

לוח מודעות

בסוף הספר בעמוד 214 יש מודעה מוכנה לתלות בלוח
 המודעות.

מה יותר פשוט מאשר לצלם את המודעה להוסיף את מספר
 הטלפון שלכם ולשים אותה בלוח מודעות בבנין שלכם.
 פעולה פשוטה וכל מי שירכוש את הספר ויחליפו מפאה
 למטפחת זו הזכות שלכם לנצח.

אפשר גם לתלות את המודעה בבית הכנסת, בית המדרש,
 בישיבה, בכולל, במקוה השכונתי, בסמינר, ובכל מקום
 בסביבתכם שיש לוח מודעות, פשוט, קל ולא עולה כסף.
 אפשר גם לעשות מודעה משלכם בעיצוב שונה למי שיודע
 או יכול.

בית הכנסת \ בית מדרש

אפשר לתרום ספר זה לבית המדרש או בית הכנסת באיזור מגוריכם ובפרט בתי כנסת ציבוריים שרבים נכנסים לשם כמו שטיבלאך, בית כנסת ציבוריים כמו בתי חולים, בתי החלמה וכו'... עזרת נשים, מקווה, חדר מורות בסמינר ועוד...

כל מי שיעיין בספר ויחליט לעשות מעשה בעקבות קריאת ספר, זה זוהי זכות שלכם.

מתנה לחתונה

ידוע הדבר שקשה לשנות הרגלים של שנים, אבל דבר חדש קל לשנותו ולעצב אותו.

וכפי שעושים בהתחלה כוח ההרגל בדרך כלל עושה את שלו, כפי הפתגם הידוע: "ההרגל על כל דבר נעשה שלטון". ולכן, חתן וכלה טריים, כפי שיעשו בהתחלה כך יתרגלו ויהיה להם קל להמשיך בדרך זו.

מתנה לחתן וכלה של ספר זה (בנוסף למתנה הרגילה, לא במקום) תקל על הזוג החדש לקבל על עצמם להתחיל בדרך חדשה וללכת עם כיסוי ראש מלא מההתחלה, והזכות היא שלכם לנצח.

שולחן שבת

שולחן שבת בכל בית יהודי הוא מקור להשראת קדושה ורוח טהרה.

כמעט בכל בית יהודי בשולחן שבת יש אורחים בבחינת "פנים חדשות", ולכן קריאת סיפור אחד או שניים בשולחן

שבת, עשוייה לגרום לאנשים במשך הזמן לשנות את דרכם בזכות קדושת השבת.

בנוסף, התועלת בקריאת ספר זה היא בעיקר ע"י חזרת הקריאה בספר כמה וכמה פעמים כדי שהדברים יחלחלו עמוק פנימה בלב, ושולחן שבת הוא המקום המתאים לכך.

אולם המתנה

ישנם מקומות רבים בהם אנו נאלצים להמתין הרבה זמן לפעמים אף שעות, כמו למשל המתנה לרופאים פרטיים, רופא שיניים, מספרה, אולמות המתנה בבתי חולים, מקווה עוד...

אפשר לשים במקומות אלו ספר אחד, הממתינים יעיינו בספר וכל אשה שתקבל על עצמה בעקבות קריאת הספר הזה, להחליף לכיסוי ראש מלא, הרי זאת הזכות שלכם לעולמים.

פעולה חד פעמית פשוטה וקלה אבל שכרה גדול מאוד בשמיים.

הגינה הציבורית

הגינה הציבורית בשעות אחר הצהריים ולפנות ערב היתה מאז ומתמיד מקום מפגש חברתי של כל הנשים.

כמו כן הדבר ידוע, כי ההשפעה של חברות אחת על השנייה הרבה פעמים היא חזקה מאוד, ואף לפעמים יותר מהשפעת הבעל על האשה.

אשר על כן, במקום לבזבז את הזמן הזה על שיחות חולין לשון הרע ורכילות, אפשר לזכות בזכות נצחית.

מה יותר פשוט מאשר לקחת את הספר הזה לגינה הציבורית ולקרוא בו בצוותא סיפורים מתוך הספר.

ההשפעה בשעות אלו יכולה להיות חזקה מאוד ומאידך אשה שתחליט לעשות מעשה ולשנות מפאה למטפחת זוהי זכות שלכן לדורי דורות.

לא צריך לנסות לשכנע, כל שצריך לעשות הוא לקרוא סיפורים אלו בצוותא והפעולות ייעשו מאליהן, בפרט שתמיד יש "פנים חדשות" במקומות אלו, כך שזיכוי הרבים יכול להיות עצום.

⊕ שיעורי נשים דרשות וכנסים למיניהם

אם אתן משתתפות בשיעורי נשים דרשות וכנסים למיניהם הרי זו הזדמנות טובה מאוד לזכות את הרבים.

לא צריך לשכנע ולהרצות, פשוט להניח את הספר על השולחן זה הכל, העבודה תיעשה מאליה.

אם מישהי תחליט לקנות הספר או שתחליף למטפחת בעקבות ספר זה, הרי זוהי זכות שלכם לנצח.

אם אתן מעבירות שיעור לנשים או עושות חוגי בית למיניהם, אפשר לקרוא סיפור אחד בכל שיעור, זה קל וקצר אבל הערך שלו עצום, וברבות הזמן הדברים יחלחלו ויעשו את שלהם.

⊕ חבר מביא חבר

שואלת אשה אחת:

אני ממילא הולכת רק עם מטפחת אז מה נוגע לי הספר הזה?

התשובה היא:

כל ישראל ערבים זה לזה.

כולנו אברים של גוף אחד גדול שנקרא עם ישראל. אם יש פצע ביד או בראש אזי כל הגוף סובל. אם כל אשה תקבל על עצמה לזכות רק אשה אחת בענין זה של החלפת פאה למטפחת הרי שכרה עצום מאוד. כל שכן אם היא תזכה מספר נשים.

חז"ל אומרים: "גדול המעשה יותר מהעושה".

לדוגמא: זה שהולך ואוסף כסף לצדקה עבור עניים, הזכות שלו גדולה יותר מזה שנותן את הצדקה בעצמו. "לבי אומר לי" שאם אשה תזכה עשר נשים להחליף מפאה למטפחת, היא תזכה לישועה באותה מידה כמו אחת שהחליפה בעצמה מפאה למטפחת.

פצה

המעוניינים להפיץ את הספר באיזור מגוריהם, יפנו אלי לפי הפרטים שמופיעים בסוף ההקדמה של הספר, ויקבלו את שכרם גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

השכר בעולם הזה הוא, עבור כל ספר שתפיצו תקבלו סך של 10 ש"ח ובתוספת של הוצאות משלוח בדואר (אם יש).

עלוני

אם יש לכם עלון משלכם שאתם מוציאים כל שבוע או חודש או משהוא אחר, אפשר לפרסם בעלון שלכם את המודעה שמופיעה בסוף הספר, הרי לכם זה לא עולה כסף, ומאידך כל מי שיקנה את הספר דרך המודעה שלכם, תוכלו להרוויח כסף כדי לממן את העלון שלכם ללא שום הוצאות.

טלפון

מה יותר פשוט מלהרים טלפון לחברה שהולכת עם פאה ולספר לה סיפור אחד או שניים מהספר.

מה שהיא תחליט זה עניין שלה, אבל אתם את שלכם עשיתם. יתכן שעכשו היא לא תעשה כלום אבל זה "ישב" אצלה בראש, ויום אחד, ביום פקודה, זה יצא החוצה ויהפוך למעשה והזכות היא שלכם.

אתם לא צריכים לשכנע, די בהבאת העובדות והסיפורים וזה יעשה את שלו ביום המתאים.

מה עושים עכשו?

דבר ידוע הוא, שכאשר יש לנו התעוררות דקדושה, אם זה מקריאת ספר או דרשה או כנס ואנו רוצים באותו זמן לקבל על עצמנו קבלות חדשות, מיד מופיע היצר הרע ונוקש בלבנו ואומר:

"רגע, מה בוער לך עכשו, חכה עוד יום, לא עכשיו, אפשר מחר או שבוע הבא או בעוד חודש, העיקר לא עכשיו.

למה?

כל התעוררות דקדושה היא זמנית, לא לנצח. גם אם קבלנו פתאום הארה והרגשנו התעלות הרי לאחר זמן מה, יום יומיים שבוע או יותר זה חולף, כמו ההתעוררות שיש לנו אחרי הימים הנוראים ונעלמת לאחר זמן מה.

אם לא מנצלים את ההתעוררות לעשות מעשה, מתקררים לאחר מכן, ואז מתחיל שלב התירוצים:

בשביל מה...

מה בוער עכשיו...

זה לא כל כך נחוץ בדיוק עכשיו...

פעם אחרת...

איך הסתדרנו עד עכשיו...

מי אומר שזה כך...

חברה שלי אמרה...

וכו'...

ועוד אלף ואחד תירוצים למה בעצם לא. זו דרכו של היצר הרע.

הוא יודע שאם היום נעשה מעשה זה אבוד מבחינתו. אבל אם נדחה אפילו ליום אחד, כבר הוא יצליח במלאכתו. ברוב המקרים כשדוחים, אפילו במעט, בסוף זה לא יוצא לפועל גם במועד יותר מאוחר.

ולכן, אם קראנו את הספר ויש לנו התעוררות ורוצים לעשות מעשה, אז צריך לעשות את זה היום ועכשיו לפני שיהיה מאוחר. ישנם שלושה שלבים בקבלה שרוצים לקבל:

במחשבה

בדיבור

במעשה

במחשבה

פשוט צריכים להחליט, זהו זה אני עושה את הצעד הזה. נקודה.

בדיבור

צריך לומר בפה מלא:

"ריבוננו של עולם, אני מקבלת על עצמי מעכשו להחליף את הפאה בכיסוי ראש מלא דהיינו מטפחת. (ואם צריכים ישועה אז אומרים, אני מבקשת ריבוננו של עולם שבזכות קבלה זו תשלח לי (או לפלוני בן פלוני) ישועה בענין... זה הכל. זה לוקח 20 שניות לא יותר.

במעשה

לעשות מעשה, ומיד להוריד את הפאה ולהחליף לכיסוי ראש מלא דהיינו מטפחת. את הפאה לזרוק לפח ולא להשאיר בבית או בארון, כל זמן שהפאה בבית או בארון יצר הרע ממשיך לעשות את שלו, ויש סיכויים שנחזור אחורה. ברגע שזרקנו את הפאה, יחד איתו זרקנו גם את יצר מהבית. אני יודע שזה לא קל ולא פשוט לעשות צעד כזה, זה גובל במסירות נפש. אבל אם אנו נעשה צעד של מסירות נפש גם הקב"ה יעשה עבורנו מסירות נפש.

אל תאחרו את הרכבת

כתוב בדברי חז"ל:

"ושוב יום אחד לפני מיתתך".

ומקשים, וכי האדם יודע יום מיתתו כדי שישוב בתשובה יום אחד קודם לכן?

ומתרצים, שישוב היום בתשובה שמא ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה.

היות ורוב גדולי ישראל אומרים שאנו ממש לפני הגאולה, הרי שאם לא נעשה היום, יתכן ומחר יהיה כבר מאוחר.

הרכבת עומד לנסוע, הנהג כבר יושב בקטר והמנוע של הקטר פועל.

נשאר רק להתחיל בנסיעה.

ברגע שהצופר (שופר) יצלצל והדלתות יסגרו, הרכבת תתחיל בנסיעה, ולא תהיה אפשרות לעלות לרכבת, מי שלא עלה ישאר ברציף.

הגאולה בפתח. הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אויירבאך זצוק"ל אומר: "הדבר הראשון שיעשה מלך המשיח כשיתגלה, הוא יבער את הפאה הנוכרית מן העולם".

אל תאחרו את הרכבת!

אם החלטתם לעשות שינוי ולהחליף מפאה למטפחת, עשו זאת היום ואל תדחו למחר, פן יהיה מאוחר.

מה אומרים גדולי הדור על הפאה?

יש בידי עשרות רבות מדברי רבותינו בענין הפאה. כדי להביא את כולם נצטרך למספר כרכים, אני מביא פה מעט מזער, בכרכים הבאים אביא עוד מדברי רבותינו.

הרה"ק בעל בית אהרון מקארלין זיע"א אמר בזה הלשון:

"התפשטות ה"מחלה הנוראה" בעולם היא כפי התפשטות הפאה"

הגה"ק רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל אמר:

"... איזה זיוף הוא זה שמכסים השערות בפאה נכרית שעוד

מגרה היצרים יותר מהשערות עצמן, איזה זיוף הוא זה!"

האדמו"ר הקדוש האלוקי מרן ה"בבא סאלי": זצוק"ל אמר

בענין הפאה:

"אי אפשר לרמות את הקב"ה, לדעת תורה את לא יוצאת

ידי חובה כיסוי ראש".

עוד אמר:

"כל אשה הלובשת פאה נכרית ואפילו רק חתיכת פאה,

מכינה לעצמה חומר הסקה שבו ישרפו אותה בגיהנום".

זקן המקובלים הגאון הצדיק רבי יצחק כדורי זצוק"ל ענה

תמיד לשואלים:

"את המחלה הנוראית מורידות מן השמיים, נשים החובשות

פאה נוכרית".

הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א אמר:

"אני מבקש שיפרסמו בשמי - שמוטב שהבעל יגזור את

פאותיו ואת זקנו מאשר שהאשה תלך עם פאה".

הרב הצדיק זקן המקובלים הרב מרדכי שרעבי זצוק"ל אמר:

"מי שהולכת עם פאה היא עצמה כנכרית".

מרן בעל ה"חתם סופר" זיע"א כתב בצוואתו לבני משפחתו

(קטע מתוך הצוואה):

"בפאה נכרית אני אוסרכם באיסור גמור!!"

הגאון הגדול הרב מאיר מזוז שליט"א כותב:

"חז"ל הבטיחו לכל אשה המכסה ראשה ומתנהגת בצניעות כדת, שתזכה לבנים חכמים ויראי שמים ולעושר ובריאות איתנה היא ובעלה וצאצאיה".

הגאון הגדול רבי שמואל אויערבך זצ"ל:

"בנות ישראל חיזקו ואימצו, ולא להתבייש מפני המלעיגים והמקררים, החזירו עטרת יופי הצניעות על אשריכם, ותתברכו בשובע נחת וקדושה מבניכם ובנותיכם תוך בריאות גופא ונועם ד' ותתברכו בזה ובבא בכל מכל כל".

הגאון הגדול רבי שמואל הלוי וואזנר זצ"ל:

"לזאת הנני מצרף לחזק ולאמץ את פני גבורי כח המתעוררות להחליף מפאה נכרית למטפחת, ומברכך מקרב לב בבני חיי ומזוני רויחי ובריאות גופא וכל מילי דמיטב".

הגאון הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל:

"וכל אשה המקבלת עליה לשמור לעשות ככל דברי רבותינו הפוסקים שאסרו את הדבר בכל תוקף ולצאת אך ורק בכובע או מטפחת המכסה את כל הראש תתברך בכל הברכות שבתורה, ומזוני רויחי ובבני סמיכי ותזכה לראות זרע קודש, בנים גדולים בתורה ויר"ש טהורה, מורי הוראה בישראל".

הגאון הגדול רבי משה שטרנבוך שליט"א:

"ותקבל על זה שכר רב שתפילותיה נשמעים ומקדשת שם שמים, ותזכה לבנים צדיקים, ולראות כבוד ד' בעולמו עם ביאת משיח צדקנו בקרוב".

הרבי הקדוש מקרעטשנף שליט"א:

פעם בהיות הרבי הקדוש בלונדון, איש אחד בקשו ברכה להצלחה בילדים אמר לו הרבי "יהי רצון כי בתך לא תלך בפאה נכרית", השתאה הלה ואמר: "רבי, הרק זו ברכתך?" "כן", השיב הרבי, "בזה כלול כל הברכות".

**אלו רק מעט מזער מדברי רבותינו בנושא, בחלקים הבאים
אביא עוד.**

מקבלים קבלות ורואים ישועות

יצא לאור ספר חדש בשם:

קבלתי על עצמי... סיפורים לשולחן שבת

חלק א'

ספר זה הוא קובץ סיפורים אמיתיים של אנשים שקבלו על עצמם קבלות, ראו ישועות גדולות מאוד, ממש שינוי הטבע.

לפרטים נוספים והזמנה טלפון:

ארגונים שעוסקים בנושא אני מצרף פה רשימה חלקית של ארגונים שעוסקים בנושא, לפחות מה שאני מכיר. אם יש עוד, אשמח אם תשלחו לי פרטים ואוסיף אותם לרשימה בחלק ב' שעומד לצאת בקרוב.

”כתר מלכות“: 02-6523510-02-6788888;

”נפשנו“: 02-5810763

”קול הצניעות“: 03-6775298

לעילוי נשמת
שושנה בת סעדה ע"ה זכריה בן יוסף ז"ל

להצלחת
יואב בן שושנה
הוא וכל בני משפחתו

המעוניינים להנציח את יקיריהם או לתת הקדשות בספר זה
יפנו למו"ל.

אמירת תהילים בכותל המערבי כל ראש חודש

מובא בספר "אור חדש וצמח צדיק" של המקובל הגדול הרב יצחק אלפייה זיע"א בשם
הרב רבי אלימלך מליז'נסק זיע"א, והרב בעל "חמדת הימים" זיע"א, שאמירת כל ספר
תהילים שלש פעמים ביום אחד,

נחשבת כמו 65,600 תעניות

(שישים וחמש אלף ושש מאות).

על כן החלטנו להתארגן בכל ראש חודש בכותל המערבי בשעה 9.00 בבוקר, לאמירת
כל ספר התהילים שלוש פעמים. מי שלא יוכל להגיע לכותל, יוכל לעשות זאת בביתו,
או בבית הכנסת, או בקברי צדיקים, (אפילו בחו"ל), ביחיד או בציבור, באותה שעה. כולם
מוזמנים להצטרף. קבלה מצדיקים ומקובלים: כל מי שאומר את כל ספר תהילים בשבת,
ברצף, בלי הפסק דיבור,

כל מה שיבקש לאחר מכן - יתקבל!!